

מאהל
לרצנו

ד חס בליש וסימנהון

ויצא מאהל לאה ויקרא אל משה וידבר יי אליו ואמרה מאהל אל אהל יתקן ויסתך מאהל
וברצנס עקרושור לרצנו לפע יי ראיתי אתה אהל מנוח ויעשה כרצנו המליך וכל לרצנכם דכותי

מלא את המשכן ובהעלות
הענן מעל המשכן יסעו בני
ישראל בכל מסעיהם ואסלא
עלה הענן ולא יסעו עד יום
היעלתו כי ענן יהוה על המשכן
וזמס ואשתה יהוה לילה בו לעיני
כל בית ישראל בכל מסעיהם

אל משה וידבר יהוה אליו מ
מאהל מועד לאמר דבר אל
בני ישראל ואמרת אלם ארם
כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן
הבהמה מן הבקר ומן הצאן
תקריבו את קרבנכם אם עלה
קרבנו מן הבקר וזבתים ז
יקריבו אל פתח אהל מועד
יקריבו אתו לרצנו לפע יהוה
וסמך ידו על ראשה על הונרצה
לולכפר עליו וישחט את בן
הבקר לפע יהוה והקריבו בני
אהרן הכהנים אתהרס וזררון

אתהרס על המזבח סביב אשר
פתח אהל מועד והפשיט את
העלה ונתתה אתה לתחיה ונתנו
בני אהרן הכהן אשר על המזבח
וערכו עינים על האש וערכו
בני אהרן הכהנים את הנחתים
אתה ראשו את הפרר על העצים
אשר על האש אשר על המזבח
וקרבו וברעיו ירחיבמים והקטיר
הכהן את הכל המזבחה עלה
אשה ריח ניחוח ליהוה

ואסמון הצאן
קרבנו מן הכשבים או מן העזים
לעלה זבתים יקריבו וישחט
אתו על ירך המזבח צפנה לפע
יהוה וזררון אהרן הכהנים
אתרמו על המזבח סביב ונתח
אתו לתחיו ואת ראשו ואת
פרו ויערף חסות אתם על
העצים אשר על האש אשר
על המזבח והקריבו והברעים
ירחיבמים והקריבו חסות את
הכל והקטיר המזבחה עלה
הוא אשה ריח ניחוח ליהוה

ואסמון העוף על הקרבנו ליהוה

בהעלות

ד חס בליש וסימנהון

ד חס בליש וסימנהון

ד חס בליש וסימנהון

הפשיט

וקרבו

מאריכו

והכשבים

בטע

ד חס בליש וסימנהון

כל ספר ויקרא אשה ריח ניחוח בתבירא בלב מאריכו וסימנהון וקרבו וברעיו ירחיבמים והקריבתם על הלחם שבעת כבשים תמימים
וכל ספר וידבר דכו במארו בלב בתבירא וסימנהון את רמס תורק על המזבח ואת חלבם תקטיר ואת הכבש השע תעשה בין העובדים
ירחיב ה' ו' וסימנהון וקרבו וברעיו והקריבו והקריבם ואת לא יכבס דין קמצ' והיה לפנות ערב ירחיבמים פיעמיו ירחיבם הרשע

כהנה וסימנהון ועשה מאחת מהנה כל היוצא מהנה יטורף ושמונו כחיץ הוא תוקף לא חסא ואהל שכוחה הענינות קצרות כי זכילו אתיקים מהנה אחת מהנה לא נעדרה אשה רעותה אחת מהנה לא נשברה בחי לך אחת מהנה ואישה לך ודברי הימים

אשר עליהן אשר על הכסלים
ואת הידות על הכבוד על הכליות
יסירנה כאשר יורס משור ובח
השלמים והקטירם הכהן על
מזבח העולה ואת עוד הפר ואת
כלבשה על ראשו ועל כרעיו
וקרבו פרישו והוציא את כל פרו
אל מחוץ למחנה אל מקום טהור
אל שפך הדשן וישרף אתו על
עצים באש על שפך הדשן וישרף
ואס כל ערת ישראל יישנו ובעלם
דבר מעיני הקהל עשו אחרת
מכל מצות יהוה אשר לא
תעשינה ואישמו ונורעה החטאת
אשר חטאו עליה והקריבו ז
הקהל פר כן בקר לחטאת ז
והביאו אתו לפני אהל מועד
וסמכו וקבעה ערה את ידיהם על
ראשה פר לפני יהוה וישחט את
הפר לפני יהוה והביא הכהן
המשיח מרס הפר אל אהל
מועד וטבל הכהן איצבעו מן
הדם והזה שבע פעמים לפני
יהוה את פני הפרכת ומן הדם
יתן על קרנת המזבח אשר

י
ז
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
ל

לדתיכם בכל מושבתכם כל
חלב וכרס לא תאכלו
וידבר יהוה אל משה לאמר ידבר
אל בני ישראל לאמר נפשכי ז
החטא בשנה מכל מצות יהוה
אשר לא תעשינה ועשה מאחת
מהנה אם הכהן המשיח יחטא
לא שמת העם והקריב על חטאתו
אשר חטא פר כן בקר תמיס לחוה
לחטאת והביא את הפר אל פתח
אהל מועד לפני יהוה וסמך את
ידו על ראש הפר וישחט את הפר
לפני יהוה ולקח הכהן המשיח
מרס הפר והביאו אל אהל
מועד וטבל הכהן את איצבעו
בדם והזה מן הדם שבע פעמים
לפני יהוה את פני פרכת הקדש
ונתן הכהן מן הדם על קרנות
מזבח קטרת הסמים לפני יהוה
אשר בא אהל מועד ואת כל דם
הפרי שפך אל סוד מזבח העולה
אשר פתח אהל מועד ואת כל
חלב פר החטאת ירס ממנו ו
את החלב המבסה על הקרב
ואת כל החלב אשר על הקרב
ואת שת חבלית ואת החלב

ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
ל

כל חלב וכרס לא תאכלו זכרס לא תאכלו בכל מושבתכם ויצוה המלך אחו"ב בפסוק א
ונתן הכהן מן הדם וישחט את הדם קדם ייקריבו בע אהרן את הדם ויצא אל המזבח
אם הכהן המשיח יחטא ולקח הכהן המשיח והביא הכהן המשיח והקבו המשיח תחתו מבצעו

עלהם ויטעו בהם ויסמנהו וישק לכל אחיו כי חזק עליהם הרעב אשר שמו עליהם נגשי פרעה וירד עליהם הכר וסתו ויקאף עליהם משרד וישב לו עליהם אתמי הים ואתה תחזה מכל העם ופקדת עליהם חטאתם וכפר עליהם הכהן ופקדתם עליהם כי עברת וקדש עליהם ועונג עפר עליהם ותנח עליהם הרחם

לפני יהוה אשר בא אל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אל מועד ואת כל לבו ירים ממנו והקטיר המזבחה ועשה לפד באשר עשה לפד החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלה להם והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא

אשר נשאי חטא ועשה אהת ממל מצות יהוה אל הוי אשר לא תעשינה בשננה ואשם או הוד עאליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים וזכר תמים וסמך ירו על ראש השעיר וישחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטאת הוא ולקח הכהן מרס החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה ואת כל לבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו

ואסנפיש אהת חטא בשננה מעם הארץ בעשיתה אהת ממצות יהוה אשר לא תעשינה ואשם או הודע

אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא וסמך את ירו על ראש החטאת וישחט את החטאת במקום העלה ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבחה ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לרניח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו

ואסכבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה וסמך את ירו על ראש החטאת וישחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה ולקח הכהן מרס החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמה ישפך אל יסוד המזבחה ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן את המזבחה על אש יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו

ונפש כית חטא ושמעה קול אלה והוא ער או ראה או ידע אסלוא ער

הביא את אשמו

הס נכד

ה

ה

השיח הזה

ה

בונק

יג

ה

ה

ה

ה

ה

חטאת זפת וסימנהו מרס חטאת הכפרים חטאת הקהל הוא מלכד חטאת הכפרים ותה חטאת הנערים כי חטאת קסם חטאת יהודה כחטאת חטאת פנימו וכל תרי עשר רכו בנא קמ רתם הטרכבה לרכש וסמך ירו וסמך ירו על האש העלה על ראש קרבנו על ראש השעיר על הקיר ועשבו מחטאתו ואת כל חלבו יקטיר והביא את אשמו לית על חטאתו ואת השעיר יעשה עליה כמשפט וכפר עליו הכהן באיל דבקות

למטה

כל אשר יגע בכשרה יקדש ולקח הכהן כדרכה באצבעו וכל חטאת אשר יזכר מדמה ולקח אל עור הכהן כבו ואת תורת החטאת במקום ויגור בקדש בני ישראל כל הכרבו את בני ישראל אמור להם תפני ל

מדמה וסימנתי ובראל אהרן ואל בניו וסימנתי

אשר יגע בכשרה יקדש ואשר
יה מדמה על הבגד אשר יזה
עליה תכנס במקום קדש וכל
הרש אשר תכשלו ישב
ואסבכלי נחשת בשלה ומרק
ושטף במים כל זכר פכה נס
יאל אתה קדש קדש יס הוא
וכל חטאת אשר יזכר מדמה
אל אהל מועד לכפר בקדש
לא תאכל באשת שרה

ו
בפסו
ה
ו
דסמי
ה
ו
ט
ד
פסו
ב
י
כ
אור
ה
במב
מל
דסמי
בהל
היה
ק
ונגד

אתה מאשי קדש קדש שים הוא
כחטאת וכאשם כל זכר פכני
אחרן יאכלנה חק עולם לדותננו
מאשי יהוה כל אשר יגע בהם
יקדש

וידבר יהוה אל משה לאמר
זה קרבן אהרן ובניו אשר ז
יקריבו ליהוה ביום המישח
אתו עשירת האפה סלת מנחה
תמיד מחצית הבקר ומחצית
בערב על מחבת בשמן תעשה
מרבכה תביאנה תפיני מנחת
פתים תקריב ריחנה חלי יהוה
והכהן המשיח תחתיו מבניו
יעשה אתה חק עולם ליהוה
כליל תקטר וכל מנחת כהן
כליל תהיה לא תאכל

דסמי
א
אור
ה
כ
כמא
והעפר
ינג
ב
ו
בפסו
א

וזאת תורת האשם קדש קדש
הוא במקום אשר ישחטו את
העלה ישחטו את האשם ואת
דמו יזרק על המזבח סביב ואת
כל חלבו יקריב ממנו את האלו
ואת החלב המכסה את הקרב
ואת שנת הכלית ואת החלב
אשר עלהן אשר על הכסלים
ואת היותרת על הבכר על הכלית
יסירנה והקטיר אתם הכהן
המזבחה אישה ליהוה אשם
הוא כל זכר פכה נס יאכלנו
במקום קדש יאל קדש ז
קדש יס הוא כחטאת כאשם
תורה אחת להם הכהן אשר

וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל אהרן ואל בניו לאמר
וזאת תורת החטאת במקום
אשר תשחט העלה תשחט
חטאת לפני יהוה קדש ז
קדש יס הוא הכהן המחטא
אתה יאכלנה במקום קדש
תאכל כחצר אהל מועד כל

דסמי
ב
בפסו
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

והנותרת מנחה יאכל אהרן ובניו וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל הכהן המחטא אתה יאכלנה
וכחטאת אשר יזכר מדמה להכדיל בין הטבא ובין המהור ואחריו באשת אכל הנה יז יור שנה גם כספם גם זהבם לכן חבו לנאם יז ליום קומי לעני
ואם לא תשיגו לשני תרים או לשבע בני יונה זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליה ביום המישח אתו

תאכל וסימנתי ובראל אהרן ואל בניו וסימנתי

נעשה וסימנהו וכל נעשה במרחשת אם אסור יאסרנו ושנים יאסרו וחכיה כולא נעשה כפסח הורה
כי אם בשמנה עשרה יעשה ולא נעשה פסח כמיהו כי בשמנה עשרה יעשה תרויהו דדבריה ימים וכל מגלות דכו בכב תרויהו אחות לנו הטנה

98

וכפרו לו יהיה והכה מקרב
את עולת איש עור העלה אשר
הקריב לכהן לו יהיה וכל מנחה
אשר תאפה בתנור וכל נעשה
במרחשת ועל מחבת לכהן
המקריב אתה לו תהיה וכל
מנחה כלולת השמן וחרברה
לכל בני אהרן תהיה איש באחיו

ויעשה
המקריב
דגל
ויהיה
אתה
מסו
מל
בספ
תביאנה

וזאת תורת זבח השלמים אשר
יקריב ליהוה אם על תורה
יקריבנו והקריב על זבח התנוה
חלות מצות כלולת בשמן ז'
ורקיק מצות משחיס בשמן ז'
וסלת מרבכת חלות כלולת
בשמן על חלות לחם חמץ ז'
יקריב קרבנו על זבח תורת
שלמיו והקריב ממנו אחר
מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן
הזרק את דם השלמים לו יהיה
ובשר זבח תורת שלמיו ביום
קרבנו יאכל לא יעח ממנו ער
בקר ואסנפד או נרבה זבח
קרבנו ביום הקריבו את זבח
יאכל וממחרת והנותד ממנו
יאכל והנותד מבישר הזבח

ביום השלישי באיש ישראלי ואם
האכל יאכל מבשר זבח שלמיו
ביום השלישי לא ירעה המקריב
אתו לא יחשב לו פגול יהיה
והנפש האכלת ממנו עונה תשא
והבשר אשר יעזוב כל טמא
לא יאכל באיש ישראלי והבשר
כל טהור יאכל בשר והנפש
אשר תאכל בשר מזבח השלמים
אשר ליהוה וטמאתו עליו
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
ונפש כיתה עזוב כל טמא בטמאת
אדם או בכמה טמא או בכל
שקץ טמא ואכל מבשר זבח
השלמים אשר ליהוה ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה וירבר
יהוה אל משה לאמר דבר אל
בני ישראל לאמר כל חלב שזו
וכשבו יעזוב לא תאכלו וחלב
נבלה וחלב טרפה יעשה לכל
מלאכה ואכל לא תאכלו
כי כל אכל חלב מן הבהמה
אשר יקריב ממנה אישה ליהוה
ונכרתה הנפש האכלת מעמיה
וכל דם לא תאכלו בכל מזבחתנו
לעזוב ולפתמה כל נפש אשר

הקריב
דגל
ויהיה
אתה
מסו
מל
בספ
תביאנה
הקריב
מל
בספ
תביאנה
הקריב
מל
בספ
תביאנה

וממחרת וסימנהו וסימנהו וסימנהו
ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום ובחכם יאכל וממחרת יושב אוריה ביום שלם ביום הוא וממחרת
והבשר אשר יעזוב כל טמא לא יאכל ב בפסוקא ידם זכר יספך על מזבח יט אלהיך והבשר
וכל דם לא תאכלו בכל מושבתכם ולא היהמים למחנה ולבהמה היו יעזבוהם לחיה ולבהמה

הבד 4 בטע בסט 4 דסבא באשר
 ומינתון ומינתון אשר עיה יו לתת להם כיום צויתו את בני ישראל ומקרו אשר צוה יו ופסל תבונתם אשר צור יו

תאכל כל דם ונכרתה הנפיש
 הוא מעמיה
 וידבר יהוה אל משה לאמר
 דבר אל בני ישראל לאמר
 המקריב את זבחה שלמו ליהוה
 יביא את קרבנו ליהוה מזבח
 שלמו ידיו תביאנה את אשיו
 יהוה את החלב על החזה יביאנו
 את החזה להנפה אתו תנופה
 לפני יהוה והקטיר הכהן את
 החלב מזבחה והיה החזה
 לאהרן ולבניו ואת שוק המין
 תתנו תרומה לכהן מזבחה
 שלמים המקריב את דם
 השלמים ואת החלב מבני
 אהרן ליהוה שוק המין למנה
 כי את חזה התנופה ואת שוק
 התרומה לקחתם מאת בני
 ישראל מזבחי שלמיהם
 ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו
 לחק עולם מאת בני ישראל
 ואת משחת אהרן ומשחת
 בניו אשר יהוה ביום הקריב
 אתם לכהן ליהוה אשר צוה
 יהוה לתת להם ביום משרתו
 אתם מאת בני ישראל חקת

4
 בטע
 בסט
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

עולם לדרתם זאת התורה
 לעלה למנחה לחטאת ולאש
 ולמלוואים ולזבחה שלמים
 אשר צוה יהוה את משה
 בהר סיני ביום צויתו את בני
 ישראל להקריב את קרבנותם
 ליהוה במדבר סיני
 וידבר יהוה אל משה לאמר
 קח את אהרן ואת בניו אתו
 ואת הבגדים ואת שמן המשחה
 ואת פר החטאת ואת שני
 האילים ואת כל המינות ואת
 כל העדה הקהל אל פתח
 אהל מועד ויעש משך
 כאשר צוה יהוה אתו ותקח
 העדה אל פתח אהל מועד
 ויאמר משה אל העדה זה
 הדבר אשר צוה יהוה לעשות
 ויקרב משה את אהרן ואת
 בניו וירחץ אתם במים ויתן
 עליו את הכתנת ויחנך אתו
 באבנט וילבש אתו אורת
 המעיל ויתן עליו את האפר
 ויחנך אתו כשבת האפר
 ויאפר לזבו וישם עליו את

ח

חיצר
 התורה
 כפסוק

וקח את העדה הקהל אל פתח אהל מועד וירחץ אתם במים ויתן עליו את הכתנת ויחנך אתו באבנט וילבש אתו אורת המעיל ויתן עליו את האפר ויחנך אתו כשבת האפר ויאפר לזבו וישם עליו את

וקח את העדה הקהל אל פתח אהל מועד וירחץ אתם במים ויתן עליו את הכתנת ויחנך אתו באבנט וילבש אתו אורת המעיל ויתן עליו את האפר ויחנך אתו כשבת האפר ויאפר לזבו וישם עליו את

99

וילבשם ויטחם
 ויטחם ויטחם ויטחם ויטחם ויטחם ויטחם ויטחם ויטחם ויטחם ויטחם
 ויטחם ויטחם ויטחם ויטחם ויטחם ויטחם ויטחם ויטחם ויטחם ויטחם

החשן ויתן אל החשן את האורים
 ואת התמים וישם את המצנפת
 על ראשו וישם על המצנפת
 אל מל פניו את ציץ הזהב נזר
 הקדש כאשר צוה יהוה את
 משה ויקח משה את שמן
 המישחה וימישח את המישכן
 ואת כל אשר בו ויקדש אתם
 ויזמנו על המזבח שבע פעמים
 וימישח את המזבח ואת כל כליו
 ואת הכבוד ואת פניו לקדשם
 ויצק מן שמן המישחה על ראש
 אהרן וימישח אתו לקדשו
 ויקרב משה את בני אהרן
 וילבשם כתנת ויחנר אתם
 אבנט ויחבש להם מבעיורת
 כאשר צוה יהוה את משה
 וינשא את פר החטאת ויסמך
 אהרן ובניו את ידיהם על ראש
 פר החטאת וישחט ויקר
 משה את הדם ויתן על קרנות
 המזבח סביבכא ויזבעו ויחטא
 את המזבח ואת הדם יצק אל
 יסוד המזבח ויקדשו לבפר
 עליו ויקח את כל החלב אשר
 על הקרב ואת יתרת הכבד

ק
בזבובי
את

ב
דג

ב
חם

ב
מ

ב
ה

ב
ישן

ב
שוכב

ב
עומד

ואת שתי הכלית ואת חלבן
 ויקטר משה המזבחה ואת הפד
 ואת ערו ואת כשרו ואת פרשו
 שרה באש מחוץ למחנה כאשר
 צוה יהוה את משה ויקרב את
 איל העולה ויסמכו אהרן ובניו
 את ידיהם על ראש האיל וישחט
 ויזרק משה את הדם על המזבח
 סביב ואת האילנתה לנתחיו
 ויקטר משה את הראש ואת
 הנתחים ואת הפרר ואת הקרב
 ואת הכרעים ורחיצבמים ויקטר
 משה את כל האיל המזבחה
 עלה הוא לדח נחח אשר
 הוא ליהוה כאשר צוה יהוה
 את משה ויקרב את האיל
 השני איל המל אסו סמכו
 אהרן ובניו את ידיהם על ראש
 האיל וישחט ויקח משה מרמו
 ותן על תניך און אהרן הימנית
 ועל כהן ידו הימנית ועל כהן
 ידו הימנית ויקרב את בני
 אהרן ויתן משה מן הדם על
 תנוך אונם הימנית ועל כהן ידו
 הימנית ועל כהן ידו הימנית
 ויזרק משה את הדם על המזבח

ב
ובעני

ב
ויטחם

ב
דעו

ב
קמ

ב
דבוס

ב
השמי

ב
פת

ב
ה

ב
ג

ב
ד

ב
ה

ב
ו

ב
ז

ב
ח

ב
ט

ב
י

ב
יא

ב
יב

ואת האיל האחר תקח ואת האיל תגנה וישחט את השור ואת האיל נתח ואת האיל יעשה זבח שלמים
 ולקחת אתם מים ואת הקרב ואת הכרעים רחץ ויקח משה אתם והקרבתם הפסח וכל רסמו ללע רכו
 ויתכמה ויאמר יי אלהי ומאן ויאמר וישחט ויקח משה ונבללו צדים ויאמר יי מעין ואמר ליה איל

וסימנהון
 וסימנהון
 וסימנהון

ה
 4 ב3 נקו
 מרעידן

ואת האיל
 אשה
 1 כעני

השערים ועדויות המלך פעמה כל כנורה בת מלך פעמה ויבאו פעמה אל חוקיהו המלך ו ו העותרים חם יד עלתם וחס ו חס ו חס

בני אהרן הנותרים לאמר ז
מדוע לא אכלתם את החטאת
במקום הקדש כי קדש קדש
הוא ואתה נתן לכם לישא את
עון העדה לכפר עליהם לפני
יהוה הן לא הובא את דמה אל
הקדש פעמה אכול תאכלו
אתה כקדש כבאשר צוית ויודעו
אהרן אל משה הן היום הקריבו
את חטאתם ואת עלתם לפני
יהוה ותקראנה אתי כאלה ו
ואכלת חטאת היום הייטב
בעיני יהוה וישמע משה וייטב
בעיניו

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר אלהים דברו אל בני י
ישראל לאמר זאת החיה אשר
תאכלו מכל הבהמה אשר על
הארץ כול מפרסת פרסה ו
ישסעת שסע פרסת מעלת
נרה בבהמה אתה תאכלו אך
אתה לא תאכלו ממעל הנהו
וממפרסי הפרסה את הנמל
כי מעלה נרה הוא ופרסה איננו
מפרסי טמא הוא לכם ואת
השפן כי מעל הנרה הוא ופרסה

לא יפרסי טמא הוא לכם ואת
הארנבת כי מעלת נרה הוא
ופרסה לא הפרסה טמא הוא
לכם ואת החזיר כי מפרסי פרסה
הוא וישסע שסע פרסה והוא
נרה לא ינר טמא הוא לכם ז
מכשרם לא תאכלו ובגבלתם
לא תנעו טמאים הם לכם
אתה תאכלו אשר במים כל אשר
וקשקשת במים בימי סובנחלים
אתם תאכלו וכל אשר אין לו
סנפיר וקשקשת בימי סובנחלים
מכל שרץ המים ומכל נפש
החיה אשר במים שקיז הם לכם
ושקיקיהו יחול לכם מבשרם לא
תאכלו ואת נבלתם תשקצו וכל
אשר אין לו סנפיר וקשקשת
במים שקיז הוא לכם ואת אלה
תשקצו מן העוף לא יאכלו
שקיקי הם את הנשר ואת הפרס
ואת העונה ואת הדאה ואת
האיה למינה את כל ערב למינו
ואת בת היענה ואת התרומס
ואת השחה ואת הנץ למינהו
ואת הכוס ואת השלך ואת

ותקראנה אתי כאלה ותקראן לעם לוכחי אלהיהו דיון הם ותקראנה לו השכנות שם ב בפסו
ומלאו את המים בימים אתנה תאכלו מכל אשר במים וכל אשר אין לו ואתה כתעם בימים
כל אשר הפני יא יעשה בשמים ובאין ו שקיקי הם ו סימנתון ו סימנתון ו סימנתון

ותקח צפרה עד ותכרת אשר לא כרעום טמיע לרובו ויצא רשף לדב ויהי הפצה לרובו * הרחם
ולא לה טמאו כל הנגע בנבלתם ולא לה אכר באונע זכרו בעני אחריו ולא לה תהיה תריכות הקדיש *
וסיניעון וסיניעון 4 474 פסו

לכם וזה לכם
הטמא בשרץ השרץ על הארץ
החלד והעכבר והיעב והיערה
והאנקה והכח והלטאה והחמט
והתנשמת אלה הטמאים לכם
בכל השרץ כל הנגע בהם סבתם
טמא עד הערב וכל אשר יפל
עליו מהם סבתם טמא מכלל
עין או כנף או עור או שוק כלל
אשר יעשה מל אכה בהם סמים
יובא וטמא עד הערב וטהר
וכלכלי חרש אשר יפל מהם
אל תוכו כל אשר בתוכו טמא
ואתו תשברו מפל האבל אשר
יאכל אשר יבוא עליו מים טמא
וכל משקה אשר ישתה בכל
כלי טמא וכל אשר יפל מ
מנבלתם עליו טמא תנור וכדין
יתין טמאים הם וטמאים יהיו
לכם אך מעין ובור מקוה מים
יהיה טהור ונגע בנבלתם טמא
וכי יפל מנבלתם על כל זרע
ודועא אשר יזרע טהור הוא וכי
יתן מים על זרעו נפל מנבלתם
עליו טמא הוא לכם וכי ימות
מזהבמה אשר הוא לכם לאכל הנגע

474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

הנשמה ואת התנשמת ואת
הקאת ואת הרחם ואת החסיה
האנפה למינה ואת הרוביפת
ואת העטלה כל שרץ העוף ז
החלד על ארבע שקין הוא לכם
אך את זה תאכלו מכל שרץ
העוף החלד על ארבע אשר
לא כרעיס ממעל לרגליו ולנתו
בהן על הארץ את אלה מהם
תאכלו את הארבה למינה ואת
הסלעים למינה ואת החרנף
למינה ואת החגב למינה ו
וכל שרץ העוף אשר לו ארבע
רגלים שקין הוא לכם ולא לה
הטמא וכל הנגע בנבלתם טמא
עד הערב וכל הנשא מנבלתם
יכבס בגדיו וטמא עד הערב
לכל הבמה אשר הוא מפרסת
פרסה ושם עאינה שסערת
ונרה אינה מעלה טמאים הם
לכם מפל הנגע בהם טמא וכל
חזר על כפיז בכל החיה ההלכת
על ארבע טמאים הם לכם כל
הנגע בנבלתם טמא עד הערב
והנשא את נבלתם יכבס בגדיו
וטמא עד הערב טמאים המה

474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

וסיניעון או כנף או עור או שוק כתיב חרש והעכבר והיערה והאנקה והחמט והתנשמת אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגע בהם סבתם טמא עד הערב וכל אשר יפל עליו מהם סבתם טמא מכלל עין או כנף או עור או שוק כלל אשר יעשה מל אכה בהם סמים יובא וטמא עד הערב וטהר וכלכלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו טמא ואתו תשברו מפל האבל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים טמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי טמא וכל אשר יפל מ מנבלתם עליו טמא תנור וכדין יתין טמאים הם וטמאים יהיו לכם אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור ונגע בנבלתם טמא וכי יפל מנבלתם על כל זרע ודועא אשר יזרע טהור הוא וכי יתן מים על זרעו נפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם וכי ימות מזהבמה אשר הוא לכם לאכל הנגע

והנשא את נפשתו יכנס בגדיו והנשא את נבלתה יכנס בגדיו והנשא אותם יכנס בגדיו בתל כל
והעף ירב בארץ והעף אכל אתם מן המל מעל ראשי זאת תורת הבהמה והעף וכל נפש החיה

והנשא ודעף
ג ב ח ט ז
וסימנחון וסימנחון

בנבלתה יטמא עדה ערב והאכל מנבלתה
יכנס בגדיו ויטמא עדה ערב והנשא
אזנבלתה יכנס בגדיו ויטמא ער
הערב וכל השרץ השרץ על
הארץ שקיז הוא לא יאכל
כל הולך על נחון וכל הולך
על ארבע ער כל מרבה רגלים
לכל השרץ השרץ על הארץ
לא תאכלום כי שקיז הם אל
תשקצו את נפשותיכם בכל
השרץ השרץ ולא תטמאו בהם
ונטמתם כי אני יהוה אלהיכם
והתקדשתם והייתם קדושים
כיקדוש אני ולא תטמאו את
נפשותיכם בכל השרץ הרמש
על הארץ כי אני יהוה המעלה
אתכם מארץ מצרים להיור
לכם לארץ הזאת והייתם קדושים
כיקדוש אני ואת תורת הבהמה
והעוף וכל נפש החיה הרמשת
במים ולכל נפש השרצת על
הארץ להבדיל בין הטמא
ובין הטהור ובין החיה הנאכלת
ובין החיה אשר לא תאכל

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

דבר אל בני ישראל לאמר אשה
כי תזריע וילדה זכר וטמא
שבעת ימים כימי נדת רותה
תטמא ובימים השמיני ימול בשו
ערלתו וישלשים יום ושלשת
ימים תישכב מטהרה בכל
קדש לא תגעו אלה מקדש לא
תבא ערמלא את מיטהרה ואם
נקבה תלד וטמאה שבעים
בנדתה וישלשים יום ויששת ימים
תישכב על מיטהרה ובמלאת
ימיטהרה לבן או לבת תבש
בבשכך שנתו לעלה ובין יונה או
תר לחטאת אל פתח אהל
מוער אל הכהן והקריבו לפני
יהוה וכפר עליה וטהרה ממקד
רמיה ואת תורת הילדת לזכר
או לנקבה ואם לא תמצא ידה
דישה ולקחה שנת תרים או
שנעבני יונה אחר לעלה ואחר
לחטאת וכפר עליה הכהן
וטהרה

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר אדם כי יהיה בעורבשו
שאת או ספחת או כהרת והיה
בעורבשו לנגע צרעת והוא

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

דמיה ג וסימנחון וטהרה ממקד רמיה והוא נלטה
את מקוד רמיה ובלתה הארץ את דמיה ו סימנחון
א חס ז מל וסימנחון וטהרה ממקד רמיה יט ממקד ישראל

טהר ה חס וסימנחון להבדיל בין הטמא ובין
הטהר להורת כונו הטמא וביום הטהר והבדלתם בין
הבהמה ושבת אותם שתם מערכות והזה הטהר על הטמא

ויהי וכן ימותמן ובהמה את אביה היא מהללת שבת שבתון היא לאחר מותה היא תראה את יביתו יהיה בטמאה דושכב יהיה לא בטמאה דייביר
עשו מלחמה והיא גם הוא אברה והיא שילה אל חמה והיא הפכה דנגע צרעת והיא כהה
ויסבנהו יא כתי יוד כתי וסבנהו עשו מלחמה והיא גם הוא אברה והיא שילה אל חמה והיא הפכה דנגע צרעת והיא כהה

הכהן והנה אין בה שיער לבן
וישפלה אינה מן העור והיא
כהה והסנידו הכהן שבעת ימים
ואם פשה תפשה בעור וטמא
הכהן אתו נגע הוא ואם תחתה
תעמר הכהרת לא פשתה צרבת
השחין הוא וטהרו הכהן
אובשר כיהיה
בערו מכות אש והיתה מחית
המכוח כהרת לבנה אדמדמת
או לבנה וראה ארה הכהן והנה
נהפך שיער לבן בכהרת ומראה
עמק מן העור צרעת הוא כמכוח
פרחה וטמא אתו הכהן נגע
צרעת הוא ואם יראה הכהן
והנה אין בכהרת שיער לבן
וישפלה אינה מן העור והוא
כהה והסנידו הכהן שבעת ימים
וראה הכהן ביום השביעי אם
פשה תפשה בעור וטמא הכהן
אתו נגע צרעת הוא ואם תחתה
תעמר הכהרת לא פשתה בעור
והוא כבה שאת המכוח הוא
וטהרו הכהן כי צרבת המכוח
הוא
ואישאו אשה כיהיה כו נגע

ל
ט
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
קכ
קכא
קכב
קכג
קכד
קכה
קכו
קכז
קכח
קכט
קכל
קכלא
קכלב
קכלג
קכלד
קכלה
קכלו
קכלז
קכלח
קכלט
קכלס
קכלא
קכלב
קכלג
קכלד
קכלה
קכלו
קכלז
קכלח
קכלט
קכלס
קכלא
קכלב
קכלג
קכלד
קכלה
קכלו
קכלז
קכלח
קכלט
קכלס

בראש או בזקן וראה הכהן
את הנגע והנה מראהו עמק
מן העור וכו' שיער זה ברכוני
וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת
הראש או הזקן הוא וכי יראה
הכהן את נגע הנתק והנה אין
מראהו עמק מן העור ושיער
שחר אין בו והסנידו הכהן את
נגע הנתק שבעת ימים וראה
הכהן את הנגע ביום השביעי
והנה לא פשה הנתק ולא היה
בו שיער זה כו מראה הנתק
אין עמק מן העור והתלדד
ואת הנתק לא יגלה והסנידו
הכהן את הנתק שבעת ימים
שנית וראה הכהן את הנתק
ביום השביעי והנה לא פשה
הנתק בעור ומראהו אינו עמק
מן העור וטהרו אתו הכהן
וכבס בגדיו וטהרו ואם פשה
יפשה הנתק בעור אחר ט
טהרתו וראה הכהן והנה
פשה הנתק בעור לא יבקר
הכהן לשיער זה כטמא הוא
ואם ביעיו עמר הנתק ושיער
שחר צמח בו נרפא הנתק טהור

103

ל
ט
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
קכ
קכא
קכב
קכג
קכד
קכה
קכו
קכז
קכח
קכט
קכל
קכלא
קכלב
קכלג
קכלד
קכלה
קכלו
קכלז
קכלח
קכלט
קכלס
קכלא
קכלב
קכלג
קכלד
קכלה
קכלו
קכלז
קכלח
קכלט
קכלס
קכלא
קכלב
קכלג
קכלד
קכלה
קכלו
קכלז
קכלח
קכלט
קכלס
קכלא
קכלב
קכלג
קכלד
קכלה
קכלו
קכלז
קכלח
קכלט
קכלס

יו פסו אין אין כמיע עפסו ויסבנהו ויקם פריעה לילה וכי יראה הכהן ויאמר הכהן חרב גלית ולכונן אין דיבער וירא כיון איש הנה קול
שוערת עמי הבנס אין לישראל וכי תגשון עני לובח אמר נבל כלבו זה הכריה הכל סרי יחרו נא לחו כלום סג יחרו נא לחו עשה גדולות עני אין חקר
תנו רספ ידעני כי כל אשר יעשה האלהים עיר פרוצה אין חומה י חוקן ג וסימ צרעת הראש וגם את חוקן תספה יורר על חוקן זקן אחר

לכנת וראשו	ד ב מ ל ו כ ח ס 4	ויסמנהון ויסמנהון	ויפעל בהן פעלות לכנות בהרת לכנת בהרת כהות לכנת וענתו אתהן לך לכנות קדמ ובתרא מל ומגדל וראשו בשמים וראשו פגיע השבימיה וראשו יהיה פרוג וראשו לעב ועיני
---------------	----------------------	----------------------	---

או בכל מלאכת עזר והיה הננע
 דקרק או ארמדם בכנר או
 בעור או בשתי או בערב או בכל
 כלי עזר ננע צרעת הוא והראה
 את הכהן וראה הכהן את הננע
 והסניר את הננע שבעת ימים
 וראה את הננע ביום השביעי ז
 מיפשה הננע בכנר או בשתי או
 בערב או בעור לכל אשר יעשה
 העזר למלאכה צרעת ממארת
 הננע טמא הוא ושרף את
 הכנר או את השתי או את העזר
 ביצמר או בפשתים או את כל
 כלי העזר אשר יהיה בו הננע
 כי צרעת ממארת הוא באיש
 תשרף ואם יראה הכהן והנה
 לאפשה הננע בכנר או בשתי
 או בערב או בכל כלי עזר וצוה
 הכהן וכפסו את אשר בו הננע
 והסנירו שבעת ימים שנירת
 וראה הכהן אחר הכנס את
 הננע והנה לא הפך הננע את
 עינו והננע לאפשה טמא הוא
 באיש תשרפנו פחתת הוא ז
 בקרחתו או בכנתו ואם ראה
 הכהן והנה פחה הננע אחרי

6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

הוא וטהרו הכהן
 ואיש או אשה כי יהיה בעור
 בשרם בהרת בהרת לכנת
 וראה הכהן והנה בעור בשרם
 בהרת כהות לכנת בהק ר הוא
 פרח בעור טהור הוא ואיש כי
 ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא
 ואם מפאת פשו ימרט ראשו נבח
 הוא טהור הוא וכי יהיה בקלחת
 או בנבחת ננע לבן ארמדם ז
 צרעת פלחת הוא בקרחתו או
 בכנתו וראה את הכהן והנה
 שאת הננע לכנה ארמדות
 בקרחתו או בנבחתו כמראה
 צרעת עור בשר איש צרוע
 הוא טמא הוא טמא יטמאו
 הכהן בראשו ננעו והצרוע א
 אשר בו הננע בנריו יהיו פרמס
 וראשו יהיה פרוע ועל שפם
 יצטה וטמא טמא יקרא כל
 ימי אשר הננע בו טמא טמא
 הוא כדר ישב מחוץ למחנה
 מושבו והכנר כי
 יהיה בו ננע צרעת בכנר צמר
 או בכנר פשתים או בשתי או
 בערב לפשתים ולצמר או בעור

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

ועל שפם יצטה כאשר יצטה הרעה את בניו גם ברכות יצטה מורה תהי לו בכנר יצטה ולמזח תמיד
 כדר ישב מחוץ למחנה מושבו יג כדר יחנו ואין ציור אל נכר וישכן ישראל בטח כדר עין יעקב כי עור
 בעורה כדר קומנו על אלו שלו לא יאבותי בסוד משחקים ואעלז כפע יך כדר ישכתי איכה ישכה כדר העיר רבתי עם ישב כדר וידם כי נטל יליו

ואת המנחה ויעל עליה ואת המנחה ויעלה הכהן את השלה ואת המנחה ויקח מנה את גרי העינים
ואת המנחה ויעל המשיא ויהיה ביום ההוא קדש המלך את תוך החצר בפסו ויעשו את הכבש ואת המנחה ויקדש שלמה דברי הימים

עליו ועשרון סלת אחד בלול
בשמן למנחה הולך ושת
תריסאו שלבני יונה אשר
תשעירו והיה אחר הטאת ז
והאחר עבה והביא את סביוס
השמיני לטהרות אל הכהן אל
פתח אהל מועד לפני יהוה ז
ולקח הכהן את כבש האשם
ואתלג השמן והניח אתם הכהן
תנופה לפני יהוה ושחט את
כבש האשם ולקח הכהן מוס
האשם ונתן על תנוך און
המטהר הימנית ועל כהן ירו
הימנית ועל כהן רגלו הימנית
ומן השמן יצק הכהן על כה
הכהן השמאלית והזה הכהן
באצבעו הימנית מן השמן אשר
על כפו השמאלית שבע פעמים
לפני יהוה ונתן הכהן מן השמן
אשר על כפו על תנוך און
המטהר הימנית ועל כהן ירו
הימנית ועל כהן רגלו הימנית
על מקוס רס האשם והנותר
מן השמן אשר על כה הכהן
יתן על ראש המטהר לכפר
עליו לפני יהוה ויעשה את האחד

הקדש של כחטאת האשם
הוא לבין קדש כרשים הוא
ולקח הכהן מוס האשם ונתן
הכהן על תנוך און המטהר
הימנית ועל כהן ירו הימנית ועל
כהן רגלו הימנית ולקח הכהן
מלג השמן ויצק על כה הכהן
השמאלית וטבל הכהן את
אצבעו הימנית מן השמן אשר
על כפו השמאלית והזה מן
השמן באצבעו שבע פעמים
לפני יהוה ומיתר השמן אשר
על כפו יתן הכהן על תנוך און
המטהר הימנית ועל כהן ירו
הימנית ועל כהן רגלו הימנית
על רס האשם והנותר בשמן
אשר על כה הכהן יתן על ראש
המטהר וכפר עליו הכהן לפני
יהוה ויעשה הכהן את החטאת
וכפר על המטהר מטמאתו
ואחר ישחט את העולה ויהיה
הכהן את העולה ואת המנחה
המזבחה זכבה עליו הכהן
וסדר ידיו ויהיה ויאסר
עליו ונתן על קח כבש
ואמר אשם למנופה לכפר

אורי
הס
כפא
מל
דככרים

בכ

ובע

מל

הס

י

דככ

הס

זככ

הס

הס

כככ

מככ

הס

הס

הס

הס

הס

והדל לא ימעיט ואסרל הוא ואין יום משנת הנה אפי הדל במנשה מדוע אתה ככה דל בן המד
שפת יתתי לדל תקוה דלו מאניש מע אל תנול דל תע דפסו אסרל ואם עשיר יזול מבין יחקרנו וסרל
בלל בשמן כרת ואסרל הוא ואין ידו יתקרב על בן הבקר והקריב המקריב קיבנו ל... ויתוס
ואכיוו
לכו

ואת האחד
ב' וס' וס'

ד' וס' וס'
ו' וס' וס'

את אשר תשיג ידו ויששה הכהן את האחד הטמא והדום יטמכו את ידו ויס' את האחד בבית אל
בנגע נראה לי בבית מרחוק יטמא לוי יטמא ואת כן ב' וס' יטמא הכהן לראות תבוא אליה ובעלתה

מן התרס או מן קצת הנה מאשר
תשיגו את אשר תשיגו ואת
האחד הטמא ואת האחר עלה
על המנחה וכפר הכהן על
המטהר לפני יהוה זאת תורת
אשר בו נבע צרעת אשר לא
תשיגו בבטחיה
וירכר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר כי תבאו אל ארץ כנען
אשר אני נתן לכם לאחזה ונתת
נבע צרעת בבית ארץ אחוזתכם
ובא אשר לו הבית והגיד לבבן
לאמר כנגע נראה לי בבית
ועוה הכהן ופנו את הבית בבטח
יבא הכהן לראות את הנגע ולא
יטמא פל אשר בבית ואחר כן
יבא הכהן לראות את הבית
ודאה את הנגע והנה הנגע בקורת
הבית שקע עבודת יד קרקת או
אדמרסת ומראיהן שפל מן
הקיר ויצא הכהן מן הבית אל
פתח הבית והסגיר את הבית
שבעת ימים ושבה הכהן ביום
השביעי וראה והנה פשה הנגע
בקורת הבית וצוה הכהן וחלצו
את האבנים אשר בהן הנגע

ד' וס' וס'
ו' וס' וס'
ז' וס' וס'
ח' וס' וס'
ט' וס' וס'
י' וס' וס'
יא' וס' וס'
יב' וס' וס'
יג' וס' וס'
יד' וס' וס'
טו' וס' וס'
טז' וס' וס'
יז' וס' וס'
יח' וס' וס'
יט' וס' וס'
כ' וס' וס'
כא' וס' וס'
כב' וס' וס'
כג' וס' וס'
כד' וס' וס'
כה' וס' וס'
כו' וס' וס'
כז' וס' וס'
כח' וס' וס'
כט' וס' וס'
ל' וס' וס'
לא' וס' וס'
לב' וס' וס'
לג' וס' וס'
לד' וס' וס'
לה' וס' וס'
לו' וס' וס'
לז' וס' וס'
לח' וס' וס'
לט' וס' וס'
מ' וס' וס'
מא' וס' וס'
מב' וס' וס'
מג' וס' וס'
מד' וס' וס'
מה' וס' וס'
מו' וס' וס'
מז' וס' וס'
מח' וס' וס'
מט' וס' וס'
נ' וס' וס'
נא' וס' וס'
נב' וס' וס'
נג' וס' וס'
נד' וס' וס'
נה' וס' וס'
נו' וס' וס'
נז' וס' וס'
נח' וס' וס'
נט' וס' וס'
ס' וס' וס'
סא' וס' וס'
סב' וס' וס'
סג' וס' וס'
סד' וס' וס'
סה' וס' וס'
סז' וס' וס'
סח' וס' וס'
סט' וס' וס'
ע' וס' וס'
עא' וס' וס'
עב' וס' וס'
עג' וס' וס'
עד' וס' וס'
עה' וס' וס'
עז' וס' וס'
עח' וס' וס'
עט' וס' וס'
פ' וס' וס'
פא' וס' וס'
פב' וס' וס'
פג' וס' וס'
פד' וס' וס'
פה' וס' וס'
פז' וס' וס'
פח' וס' וס'
פט' וס' וס'
צ' וס' וס'
צא' וס' וס'
צב' וס' וס'
צג' וס' וס'
צד' וס' וס'
צה' וס' וס'
צז' וס' וס'
צח' וס' וס'
צט' וס' וס'
ק' וס' וס'
קא' וס' וס'
קב' וס' וס'
קג' וס' וס'
קד' וס' וס'
קה' וס' וס'
קז' וס' וס'
קח' וס' וס'
קט' וס' וס'
קכ' וס' וס'
קכא' וס' וס'
קכב' וס' וס'
קכג' וס' וס'
קכד' וס' וס'
קכה' וס' וס'
קכו' וס' וס'
קכז' וס' וס'
קכח' וס' וס'
קכט' וס' וס'
קל' וס' וס'
קלא' וס' וס'
קלב' וס' וס'
קלג' וס' וס'
קלד' וס' וס'
קלה' וס' וס'
קלז' וס' וס'
קלח' וס' וס'
קלט' וס' וס'
קמ' וס' וס'
קמא' וס' וס'
קמב' וס' וס'
קמג' וס' וס'
קמד' וס' וס'
קמה' וס' וס'
קמז' וס' וס'
קמח' וס' וס'
קמט' וס' וס'
קנ' וס' וס'
קנא' וס' וס'
קנב' וס' וס'
קנג' וס' וס'
קנד' וס' וס'
קנה' וס' וס'
קנו' וס' וס'
קנז' וס' וס'
קנח' וס' וס'
קנט' וס' וס'
קס' וס' וס'
קסא' וס' וס'
קסב' וס' וס'
קסג' וס' וס'
קסד' וס' וס'
קסה' וס' וס'
קסז' וס' וס'
קסח' וס' וס'
קסט' וס' וס'
קע' וס' וס'
קעא' וס' וס'
קעב' וס' וס'
קעג' וס' וס'
קעד' וס' וס'
קעה' וס' וס'
קעז' וס' וס'
קעח' וס' וס'
קעט' וס' וס'
קפ' וס' וס'
קפא' וס' וס'
קפב' וס' וס'
קפג' וס' וס'
קפד' וס' וס'
קפה' וס' וס'
קפז' וס' וס'
קפח' וס' וס'
קפט' וס' וס'
קצ' וס' וס'
קצא' וס' וס'
קצב' וס' וס'
קצג' וס' וס'
קצד' וס' וס'
קצה' וס' וס'
קצז' וס' וס'
קצח' וס' וס'
קצט' וס' וס'
ר' וס' וס'
רא' וס' וס'
רב' וס' וס'
רג' וס' וס'
רד' וס' וס'
רה' וס' וס'
רז' וס' וס'
רח' וס' וס'
רט' וס' וס'
רס' וס' וס'
רסא' וס' וס'
רסב' וס' וס'
רסג' וס' וס'
רסד' וס' וס'
רסה' וס' וס'
רסז' וס' וס'
רסח' וס' וס'
רסט' וס' וס'
רע' וס' וס'
רעא' וס' וס'
רעב' וס' וס'
רעג' וס' וס'
רעד' וס' וס'
רעה' וס' וס'
רעז' וס' וס'
רעח' וס' וס'
רעט' וס' וס'
רפ' וס' וס'
רפא' וס' וס'
רפב' וס' וס'
רפג' וס' וס'
רפד' וס' וס'
רפה' וס' וס'
רפז' וס' וס'
רפח' וס' וס'
רפט' וס' וס'
רצ' וס' וס'
רצא' וס' וס'
רצב' וס' וס'
רצג' וס' וס'
רצד' וס' וס'
רצה' וס' וס'
רצז' וס' וס'
רצח' וס' וס'
רצט' וס' וס'
רס' וס' וס'
רסא' וס' וס'
רסב' וס' וס'
רסג' וס' וס'
רסד' וס' וס'
רסה' וס' וס'
רסז' וס' וס'
רסח' וס' וס'
רסט' וס' וס'
רע' וס' וס'
רעא' וס' וס'
רעב' וס' וס'
רעג' וס' וס'
רעד' וס' וס'
רעה' וס' וס'
רעז' וס' וס'
רעח' וס' וס'
רעט' וס' וס'
רפ' וס' וס'
רפא' וס' וס'
רפב' וס' וס'
רפג' וס' וס'
רפד' וס' וס'
רפה' וס' וס'
רפז' וס' וס'
רפח' וס' וס'
רפט' וס' וס'
רצ' וס' וס'
רצא' וס' וס'
רצב' וס' וס'
רצג' וס' וס'
רצד' וס' וס'
רצה' וס' וס'
רצז' וס' וס'
רצח' וס' וס'
רצט' וס' וס'

והשליכו אתהן אל מחוץ לעז
אל מקום טמא ואת הבית
יקצע מבית סככו ושפנו את
העפר אשר הקצו אל מחוץ
לעז אל מקום טמא ולקחו
אבנים אחרות והביאו אל החת
באבנים ועפר אחר יקטו טמא
את הבית ואם ישוב הנגע ופרח
בבית אחר חלץ את האבנים
ואחר יהקצו את הבית ואדי
הטור וזכא הסגור וראה והסג
פשה הנגע בבית צרעת ממאות
הוא בבית טמא הוא ונתן את
הבית את אבניו ואת עיצוה את
כל עפר הבית והוציא אל מחוץ
לעז אל מקום טמא והביא
אל הבית כל מי הסגיר ארץ
יטמא ער הערב והשכב בבית
יכנס את בניו והאכל בבית
יכנס את בניו ואסבא יבא
הכהן וראה והנה לא פשה
הנגע בבית אחריה טמא את
הבית וטמא הכהן את הבית
ביו רפא הנגע ולקח לחטא
את הבית שתי צפרים ועין אנו
ושנתול עת ואזכ ושחט את

ד' וס' וס'
ו' וס' וס'
ז' וס' וס'
ח' וס' וס'
ט' וס' וס'
י' וס' וס'
יא' וס' וס'
יב' וס' וס'
יג' וס' וס'
יד' וס' וס'
טו' וס' וס'
טז' וס' וס'
יז' וס' וס'
יח' וס' וס'
יט' וס' וס'
כ' וס' וס'
כא' וס' וס'
כב' וס' וס'
כג' וס' וס'
כד' וס' וס'
כה' וס' וס'
כו' וס' וס'
כז' וס' וס'
כח' וס' וס'
כט' וס' וס'
ל' וס' וס'
לא' וס' וס'
לב' וס' וס'
לג' וס' וס'
לד' וס' וס'
לה' וס' וס'
לו' וס' וס'
לז' וס' וס'
לח' וס' וס'
לט' וס' וס'
מ' וס' וס'
מא' וס' וס'
מב' וס' וס'
מג' וס' וס'
מד' וס' וס'
מה' וס' וס'
מז' וס' וס'
מח' וס' וס'
מט' וס' וס'
נ' וס' וס'
נא' וס' וס'
נב' וס' וס'
נג' וס' וס'
נד' וס' וס'
נה' וס' וס'
נו' וס' וס'
נז' וס' וס'
נח' וס' וס'
נט' וס' וס'
ס' וס' וס'
סא' וס' וס'
סב' וס' וס'
סג' וס' וס'
סד' וס' וס'
סה' וס' וס'
סז' וס' וס'
סח' וס' וס'
סט' וס' וס'
ע' וס' וס'
עא' וס' וס'
עב' וס' וס'
עג' וס' וס'
עד' וס' וס'
עה' וס' וס'
עז' וס' וס'
עח' וס' וס'
עט' וס' וס'
פ' וס' וס'
פא' וס' וס'
פב' וס' וס'
פג' וס' וס'
פד' וס' וס'
פה' וס' וס'
פז' וס' וס'
פח' וס' וס'
פט' וס' וס'
צ' וס' וס'
צא' וס' וס'
צב' וס' וס'
צג' וס' וס'
צד' וס' וס'
צה' וס' וס'
צז' וס' וס'
צח' וס' וס'
צט' וס' וס'
ר' וס' וס'
רא' וס' וס'
רב' וס' וס'
רג' וס' וס'
רד' וס' וס'
רה' וס' וס'
רז' וס' וס'
רח' וס' וס'
רט' וס' וס'
רס' וס' וס'
רסא' וס' וס'
רסב' וס' וס'
רסג' וס' וס'
רסד' וס' וס'
רסה' וס' וס'
רסז' וס' וס'
רסח' וס' וס'
רסט' וס' וס'
רע' וס' וס'
רעא' וס' וס'
רעב' וס' וס'
רעג' וס' וס'
רעד' וס' וס'
רעה' וס' וס'
רעז' וס' וס'
רעח' וס' וס'
רעט' וס' וס'
רפ' וס' וס'
רפא' וס' וס'
רפב' וס' וס'
רפג' וס' וס'
רפד' וס' וס'
רפה' וס' וס'
רפז' וס' וס'
רפח' וס' וס'
רפט' וס' וס'
רצ' וס' וס'
רצא' וס' וס'
רצב' וס' וס'
רצג' וס' וס'
רצד' וס' וס'
רצה' וס' וס'
רצז' וס' וס'
רצח' וס' וס'
רצט' וס' וס'
רס' וס' וס'
רסא' וס' וס'
רסב' וס' וס'
רסג' וס' וס'
רסד' וס' וס'
רסה' וס' וס'
רסז' וס' וס'
רסח' וס' וס'
רסט' וס' וס'
רע' וס' וס'
רעא' וס' וס'
רעב' וס' וס'
רעג' וס' וס'
רעד' וס' וס'
רעה' וס' וס'
רעז' וס' וס'
רעח' וס' וס'
רעט' וס' וס'
רפ' וס' וס'
רפא' וס' וס'
רפב' וס' וס'
רפג' וס' וס'
רפד' וס' וס'
רפה' וס' וס'
רפז' וס' וס'
רפח' וס' וס'
רפט' וס' וס'
רצ' וס' וס'
רצא' וס' וס'
רצב' וס' וס'
רצג' וס' וס'
רצד' וס' וס'
רצה' וס' וס'
רצז' וס' וס'
רצח' וס' וס'
רצט' וס' וס'

ומראיהן רעב אשר בתולה ומראיהן שפל מן הקיר וזה מראיהן רמות ארס להנה מראיהן כלמידים כמקום
יקצע בבית והכרתו את ישראל דמלכס ונטשים דרב הימים גם את יהודה ואת הבית הגדול חפה עין
ונודע הטמא אשר הטאו ולקחו אבנים אחרות והביאו בכר בנגע והביאו את כל אחיכם מכל הגוים

ומראיהן ד' וס' וס'
ואת הבית ה' וס' וס'
והביאו ו' וס' וס'

ישבת וסימנהון אשר היא ישבת עליו בתוך עמי אנכי ישבת והיא ישבת במשנה ישבת העיני דרי מכבוד המסי ושאריו על בבל הישבת על מבאת ים ישבת ושקטת בהיות ירושלים ישבת ושלוה ים כי יזוב וקביאה ותורתם ל והיה

אתם הכהן אחר הטאת והאחר
עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה
מוזבו ואיש כי
תצא ממנו שכבת זרע ורחץ
במים את כל בשרו וטמא עד
הערב וכל בנדר וכל עזר אשר
יהיה עליו שכבת זרע וכבס
במים וטמא עד הערב ואישה
אשר ישכב איש אתה שכבת
זרע ורחצו במים וטמאו עד
הערב ואישה
כיתהיה זבה רס יהיה זבה ע
בבשרה שבעת ימים תהיה
בנדה וכל הנגע בה יטמא עד
הערב וכל אשר תשכב עליו
בנדה יטמא וכל אשר תשבע עליו
יטמא ובר הנגע בם שכבה יכבס
בנדר ורחץ במים וטמא עד הערב
ויהונגע בל אשר תשבע עליו יכבסו
ורחץ במים וטמא עד הערב
ואם על המושכב הוא או על
הכלי אשר הוא ישבת עליו
בנגעו בו יטמא עד הערב ואם
שכב ישכב איש אתה ותרו
נדה עליו וטמא שבעת ימים
וכל המושכב אשר ישכב עליו

קרישה
רחיצה
במים
לבשרו
שנת
מ
קמ
בכב
פת

בטוה
בב
בחס
ג
ט
הט
י
י
ג
הנגע
במת

יטמא ואישה כיוזוב
וזכרמה ימיס רביס בלא ערת
נדה האוכית זוב על נדה הכלמי
וזכטמאתה כימי נדה תהיה טמא
הוא כל המושכב אשר תשכב
עליו כל ימי זוטה נמישכב נדה
יהיה לה וכל הכלי אשר תשכב
עליו טמא יהיה כטמאת נדה
וכל הנגע בם יטמא וכבס בנדרו
ורחץ במים וטמא עד הערב
ואם טהרה מזוכה וספרה לה
שבעת ימים ואחר תטהר וכיוס
השמיני תקח לה שתי תרים או
שני בני זונה והביאה אותם אל
הכהן אלפתח אהל מועד ועשה
הכהן אתה אחר הטאת ואת
האחר עלה וכפר עליה תכר
לפני יהוה מזוב טמאתה ותזרחם
את בני ישראל מטמאתם ולא
ימתו כטמאתם כטמאם את
משכב אשר בתוכם זאת תורת
הזבוא אשר תצא ממנו שכבת
זרע לטמאה בה והרהו הנדה
והזבאת זוכו לזכר ולנקבה ז
ולאיש אשר ישכב עם טמאה

והיה
הנה
בטע
בתי

פ וסימ יעו

וכל הנגע בם יטמא וילא אלהים הצבאות הנוגע בארץ ותמג ואין נוגע בארץ והצפיר קח חוות
כטמאם את משכב אשר בתוכם ונתני משכב בתוכם ולא תגעל נפשו והיה משכב עליהם
ולאיש אשר ישכב עם טמאה ולאיש בשבת בן שואל ולאיש שתיים מכסות להנה את נזויהם

הנוגע
משכב
ולאיש
ג מל בליע
ג
ג
וסימנהון
וסימנהון
וסימנהון

כענין אהרן כי היום אראה אל אהרן ויאמר אל אהרן כי יראתך עלי ויאמר אל אהרן כי יראתך עלי ויאמר אל אהרן כי יראתך עלי ויאמר אל אהרן כי יראתך עלי

ואראה אל אהרן כי היום אראה אל אהרן ויאמר אל אהרן כי יראתך עלי ויאמר אל אהרן כי יראתך עלי ויאמר אל אהרן כי יראתך עלי

כפונת
בית
היה
היה
היה

שני השעירים נגורלות נגורלות
ליהוה ונגורלות אחר לעזאזל
והקריב אהרן את השעיר אשר
עלה עליו הנגורל ליהוה ויעשה
חטאת והשעיר אשר עלה
עליו הנגורל לעזאזל יעמד חי
לפני יהוה לכפר עליו לשלח
אתו לעזאזל המדברה והקריב
אחר את פר החטאת אשר לו
וכפר בערו ובקדו ביתו וישחט
את פר החטאת אשר לו וילקח
מלא המחה הנחליאש מעל
המזבח מלפני יהוה ומלא חפני
קטרת סמים ורקוה והביא מבית
לפרכת ונתן את הקטרת על
האש לפני יהוה וכסה ענין
הקטרת את הנפרת אשר על
העדות ולא ימות ולקח מרס
הפרוזה באיבועו על פני
הנפרת קדמה ולפני הנפרת
יהוה שבע פעמים סמך הדם באזניו
וישחט את השעיר החטאת
אשר לעזאזל והביא את דמו אל
מבית לפרכת ויעשה את דמו
כאשר עשה לרסה הפר והזה
אתו על הנפרת ולפני הנפרת

המטרה
הכונה
בשמים
בתי
עשר

ב
ב

ב
ב

ב
ב

ב
ב

ב
ב

ב
ב

ב
ב

ב
ב

וידבר יהוה אל משה אחר
מות שני בני אהרן בקרבנותם
לפני יהוה ומתו ויאמר יהוה
אל משה דבר אל אהרן אחיך
ואליבא בכל עת אלה הקדוש
מבית לפרכת אל לפני הנפרת
אשר על הארון ולא ימות כי
ביענין אראה על הנפרת בזאת
כא אהרן אל הקדוש שבפך בן
בקר לחטאת ואיל לעלה
כתנת בדקן שילבש ומכנסו
בד יהוה על כשרו ובאבנטו
חגור ובמצינפתו ויצנה בגדי
קדוש הסוד ורחץ במים את
בשרו ולבשם ומאת
ערת בני ישראל יקח
שני שעירי עזים
לחטאת
ואיל
אהרן
לעלה והקריב
אהרן את פר החטאת
אשר לו וכפר בערו ובקדו ביתו
ולקח את שני השעיר סוהו עמיד
אחסל לפני יהוה פתח אהרן
מועד ונתן אהרן על

ב
ב

ב
ב

וענין אהרן יל שני השעירים נגורלות נגורלות ויעשה את כגדלי ונתנו ותעמיד לבדן לקח המין
כענין אהרן כי היום אראה אל אהרן ויאמר אל אהרן כי יראתך עלי ויאמר אל אהרן כי יראתך עלי ויאמר אל אהרן כי יראתך עלי

ואראה אל אהרן כי היום אראה אל אהרן ויאמר אל אהרן כי יראתך עלי ויאמר אל אהרן כי יראתך עלי ויאמר אל אהרן כי יראתך עלי

וכלה הרעב את הארץ וכלה מכפר את הקדש וכלה אהרן ובעו לבסת את הקדש וכלה סעפידו
וסמנהו וכלה אתכם וכלה את מרות הכתר והתורה עליו את כל עונות התורה אשר חטאתו
וסמנהו והתורה עליו את כל עונות התורה אשר חטאתו

וכפר על הקדש מטמאת בני
ישראל ומפשעיהם לכל
חטאתם וכן יעשה לאהל מועד
השכן אתם בתוך טמאתם וכל
אדם לא יהיה באהל מועד נכאו
לכפר בקדש עד צאתו וכפר
בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל
ישראל ויצא אל המזבח אשר
לפני יהוה וכפר עליו ולקח
מדם הפר ומדם השעיר ונתן
על קרנות המזבח סביב והזה
עליו מן הדם באצבעו שבי
פצעים וטהרו וקדשו מטמאת
בני ישראל וכל המכפר את
הקדש ואת אהל מועד ואת
המזבח והקריב את השעיר
החיי וסמך אהרן את שתי ידיו
על ראש השעיר החי והתודה
עליו את כל עונות בני ישראל
ואת כל פשעיהם לכל חטאתם
ונתן אתם על ראש השעיר
ושלח ביד איש עתי המדברה
ונשא השעיר עליו את כל עונות
אל ארץ עזרה ושלח את
השעיר במדבר ובא אהרן אל
אהל מועד ופשט את בגדיו הכר

אשר לבש נכאו אל הקדש
והניחם שם ורחץ את בשרו
במים במקום קדוש ולבש את
בגדיו ויצאו עושה את עלותו את
עלת העם וכפר בעדו ובעד
העם ואת חלב החטאת יקטיד
המזבח והמישלח את השעיר
לעזאול יכבס בגדיו ורחץ את
בשרו במים ואחריו יבוא אל
המחנה ואת פר החטאת ואת
שעיר החטאת אשר הוכר
אתו מכל כפר בקדש ויציא
אל מחוץ למחנה ושחטו באש
את ערתם ואת בשרם ואת
פרטם והשרף אתם יכבס
בגדיו ורחץ את בשרו במים
ואחריו יבוא אל המחנה והזה
לכם לחקת עולם בחדש
השביעי בעשור לחדש תענו
את נפשותיכם וכל מלאכה לא
תעשו והאזרח והגר הנכבס
בימים ההם יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני
יהוה תטהרו שבת שברון
היא לכם ויעצתם את נפשותיכם
חקת עולם וכפר הכהן אשר

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט

ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט

המדברה יך לקראת משה המדברה והשעיר אשר ענה עליו הגורל וסמך אהרן את שתי ידיו לא נק סיח
את ישראל עבר כנבלו ויסעו כפני החודית ויעברו בתוך היס ואתם פנו לכם וסעו המדברה ונמן ונסע המדברה דרך יס סוף לפני איש ישראל
יפטו וישו המדברה והראש אחר יפנה ונמשך המדברה אתך שאול לעני העם עמי ואת חלב והמשלה

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט

ויהי מקדש הקדש וייעל את ארון יי ואת אהל מועד וייעל את הארון ודברי הימים ישאו את עבדתי וישימן וסימנהון ויהי מקדש הקדש וייעל את ארון יי ואת אהל מועד וייעל את הארון ודברי הימים ישאו את עבדתי וישימן וסימנהון

הכהן את הדם על מזבח יהוה
פתח אהל מועד והקטיר החלב
לריח ניחח ליהוה ולא יזכרו
עוד את זבחי הדם לשעורם אשר
הם זנים אחריהם חקת עולם
תהיה ואת להם לדרתם ואלהם
תאמר איש איש מבית ישראל
ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר
יעלה עלה אוזבה ואל פתח
אהל מועד לא יבאנו לעשות
אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא
מעמיו ואיש איש מבית ישראל
ומן הגר הנרבותכם אשר יאכל
כל דם ונתתו פניו כנפש האבלת
את הדם והכרת אתה מקרב
עמה כי נפש הבשר פרס הוא
ואני נתתי לכם על המזבח לפני
על נפשתיכם כיהרס הוא נפש
יכפר על כן אמרת לבני ישראל
כל נפש מבשר לא תאכל דם והגר
הגר בתוכם לא יאכל דם ואיש
איש מבני ישראל ומן הגר הגר
בתוכם אשר יגור צד חיה או
עוף אשר יאכל וישפך את דמו
וכסחו בעפר כי נפש כל בשר
דמו כנפשו הוא ואמר לבני

ויהי מקדש הקדש וייעל את ארון יי ואת אהל מועד וייעל את הארון ודברי הימים ישאו את עבדתי וישימן וסימנהון

עמשה אתו ואשר ימלא את ידו
לכהן תחת אכזו ולבש את בגדי
הגר בגד הקדש וכפר את
מקדש הקדש ואת אהל מועד
ואת המזבח וכפר ועל הכהנים
ועל כל עם הקהל יכפר ויהיתה
זאת לכם לחקת עולם לכפר
על בני ישראל מכל חטאתם
אחת בשנה ויעשכאשר צוה
יהוה את משה וידבר יהוה אל
משה לאמר דבר אל אהרן ואל
בניו ואל כל בני ישראל ואמרת
אליהם וזה חרוב אשר צוה
יהוה לאמר איש איש מבית
ישראל אשר ישחט שור או
בש או יעזב מחנה או אשר
ישחט מחוץ למחנה ואל פתח
אהל מועד לא הביאו להקרוב
קרוב ליהוה לפני משכן יהוה
דם יחשב לאיש ההוא דם שפך
ונכרת האיש ההוא מקרב עמו
למען אשר זכר בני ישראל
את זבחי הדם אשר הם זוכים עין
פני השדה וחביאם ליהוה אל
פתח אהל מועד אל הכהן וזכרו
זכר ישראלים ליהוה אתם וזרק

ויהי מקדש הקדש וייעל את ארון יי ואת אהל מועד וייעל את הארון ודברי הימים ישאו את עבדתי וישימן וסימנהון

על בני ישראל ויהיה לזכרון בידם כהונת עולם ויהי מקדש הקדש וייעל את ארון יי ואת אהל מועד וייעל את הארון ודברי הימים ישאו את עבדתי וישימן וסימנהון

ובחוקתיהם
וערות

ד חס בליש
ג

וסימניהן
וסימניהן

ובחוקתיהם לא תלכו ולא תרכו בחקת הגוי בחקתם וכמי שפטם הקדש שמים וארץ וכל הקים הקדש דאורי
וערות אביהם לא ראו ערות אביך וערות אמך וערות אחות אמך וכל בארמית וערות מלכא לא ארין

ובחוקתיהם
וערות

ד חס בליש
ג

ישראל רס כל בשר לא תאכלו
כינפיש כל בשר דמו הוא כל
אכליו יכרת וכל נפש אשר
תאכל נבלה וטרפה באורח
ובנר ובכס בניזיון ורחץ במים
וטמא ערה ערב וטהר ויאסלו
יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא
עונו

וירבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמר להם
אלהם אני יהוה אלהיכם כימעשו
ארץ מצרים אשר ישבתם בה
לא תעשו וכמעשה ארץ כנען
אשר אנם בא אתכם שמרו
לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו
את מי שפטו העשו ואת חקתי
תשמרו ללכת בהם אני יהוה
אלהיכם וישמרתם את חקתי
ואת מי שפטו אשר יעשה אתם
הארסו וחיבהם אני יהוה

איש איש אלכל
שאר בשרו לא תקרבו לגלות
ערוה אני יהוה
ערות אביך וערות אמך לא
תגלה אמך הוא לא תגלה ערותה
ערות אשת אביך

סבן
ג
ט
כספ
רב
וידיב
דכו
בכב
ג
אנן
הס
בליש
כב
סו
כספ
כספ
ג
ז
בלשו
ארמית
וערות
מלכא

לא תגלה ערות אביך הוא
ערות אחותך ברת
אביך או בת אמך מולדת בית
או מולדת חוץ לא תגלה ערותך
ערות בת בנך או בת
בתך לא תגלה ערותן כי ערותך
הנה ערות בת אשת
אביך מולדת אביך אחותך הוא
לא תגלה ערותה
ערות אחות אביך לא תגלה
שאר אביך הוא
ערות אחות אמך לא תגלה
כי שאר אמך הוא
ערות אחי אביך לא תגלה
אל אשתו לא תקרב בידתך
הוא ערות בלתי
לא תגלה אשת בנך הוא לא
תגלה ערותה
אשת אחיך לא תגלה ערות
אחיך הוא ערות
אשה ובתה לא תגלה את בת
בנה ואת בת בתה לא תקרו
לגלות ערותה שארה הנרה
זמה הוא ואשה אל אחתה
לא תקח לעזר לגלות ערותה
עליה פחיה ואל אשה בנדת

ג
ד
וביע
ה
ג
ק
ג
דסמי
ה
ג
אורי
הס
ג
בליש
ג
מלו
הס

ואת בת הימניה ואת התחמס ואת השחף וחבריה דמי שנה תורה ערות אשה ובתה לא תגלה את ברת
בנה ואת בת בתה והמלך שלמה אהב נשים נכריות ואת בת פרעה העלה שלמה וירחם ה' למת וא' קב וסימניהן וקדו ובריע
ירחם במים והקרב והכרעים ירחם במים ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ דין קב יהיה לפנות ערב ירחם במים פנימו ירחם ברם הרשע שארה

האל ח כלשון חול וסיבנהו רב לאנשים האל אלהינו דבר ויהמר את העמים האל נור בארץ הזאת ואחיה עקר ואסכך והרבותי את דודך ככוכבי השמים כי את כל החומות האל ינס אל אחת מן ונשל יו אלהיך את הנזים האל נפגור וכו יהיה איש שנא לדעתו וארבו לו

עשות מחקותה תועבת אשור
נעשול לפניכם ולא תטמאו בהם
אני יהוה אלהיכם

טמאתה לא תקרב לנלות
עדותה ואל אשת עמיתך לא
תתן שכבתך לזר על טמאה הבה
וכזרעד לא תתן לה עביר למלך
ולא תחלל את שם אל הזר אנ
יהוה ואת זכר לאת שכב משכב
אשה תועבה הוא ובכל בהמה
לא תתן שכבתך לטמאה הבה
ואשה לא תעמד לפני בהמה
לדבעה תכל הוא אל תטמאו
בכל אלה כי בכל אלה נטמאו
העוים אשר אנ משלח מפניכם
ותטמא הארץ ואפקד עונה
עליה ותקא הארץ אתי שביה
ושמרתם אתם את חקתי ואת
מישפטי ולא תעשו ממך
התועבת האלה האזרה והנר
הנר בתוככם כי את כל התועבת
האל עשו אנשי הארץ אשר
לפניכם ותטמא הארץ ולא
תקא הארץ אתכם בטמאכם
אתה כאשר קאה את רגלי
אשר לפניכם כי כל אשר יעשה
מכל התועבת האלה ונברתו
הנפשות העשות מקרב עצם
ושמרתם את משמרת תלבלת

וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל כל עדת בני ישראל
ואמרת אלם קדושים תהיו כי
קדוש אני יהוה אלהיכם איש
אמו ואביו תראו ואת שבתת
תשמרו אני יהוה אלהיכם אל
תפג אל האלילים ואלהי מסכה
לא תעשול לכם אני יהוה אלהיכם
וכי תזכחו זבח שלמים ליהוה
לדעונכם תזכחו ביום זבחכם
ואכל וממחרת והניתל עד יום
השלישי באש ישרה ואם
האכל יאכל ביום השלישי ז
פגול הוא לא ירעה ואכל יז
עונו ישא כי את קדוש יהוה
חלל ונברתה הנפש ההוא ז
מעמיה ובקצרבם את קצור
ארצכם לא תכלה פאת שוך
לקצור ולקט קצירך לא
תלקט וכרמך לא תעורר
ופרט כרמך לא תלקט לעני
ולנר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם

הפטר
הדרש
את
בהקל
בת
בת
בת
יום
יום

בקר
וכת
אחד

י
ר
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

וא וכו' א סוף ד דה א וסיבנהו סכרה כיום את כבדתך לוי ורחוק מפניכם ככרה ושערה לא הפך לבן ושערה הפך לבן לדבעה
אזרה לדבעה תכל חמא מענה אליה קדם ולא זכרת מענה ובסר גמול יהיה נעה והוא כפרחת עלתה נעה ושבה לאתנה ויהיה סחרה ואתנה בכבד
הפגול רכבה המעורר בעשן רכבת שיתו לכם לחילה והכה בים חילה ככבורה כיתנה בכבורה בטרם קיין חכה את אויב וחלק בשמן חכה ואצל כל פנה ענר

כשוק
אצל
פנה

כש

וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליש המול לך זכר וכי יגור אתך גר בארעכם לא תונו אתו
לא תעשו עול במשפט במדה אך רחוק יהיה בינכם ובינו כאלפים אמה במדה במדה הראשונה

ב וסימנהו
ג דג וסימנהו

וכי יגור אתך
במדה

מאלהיך אני יהוה

וכי יגור אתך גר בארעכם
לא תונו אתו באזרח מכם יהיה
לכם הגדה גר אתכם ואהבתו
כמוך כי גרים הויתם בארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם לא תעשו
עול במשפט במדה במישקל
ובמשורה במאזני צדק אבני צדק
אפתי צדקוהין צדק יהיה לכם
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים וישמרתם
את כל חקתי ואת כל משפטי
ועשיתם אתם אני יהוה

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

המית אתו וישמתי אני את פני
באיש שהוא ובמי שפחתו והכרת
אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות
אחרי המלך מקרב עמם והנפש
אשר תפנה אל האבת ואר
הירצנים לזנות אחריהם ונתתי
את פני כנפשי שהוא והכרתי אתו
מקרב עמיו והתקדש שם והויתם
קדשים כי אני יהוה אלהיכם
וישמרתם את חקתי ועשיתם
אתם אני יהוה מקדשכם כי
איש איש אשר יקלל את אביו
ואת אמו מות יומת אביו ואמו
קלל דמיו כיו ואיש אשר ינאף
את אשת איש אשר ינאף את
אשת רעהו מות יומת הנאפה
והנאפת ואיש אשר ישכב
את אשת אביו ערות אביו גלה
מות יומתו שניהם דמיהם בם
ואיש אשר ישכב את כלתו
מות יומתו שניהם תכל עינו
דמיהם בם ואיש אשר ישכב
את זכר מושכב אשה תועבה
עשו שניהם מות יומתו דמיהם
בם ואיש אשר יקח את אשה
ואת אמה זמה הוא באיש ישרפו

וידבר יהוה אל משה לאמר
ואלבני ישראל תאמר איש
איש מבני ישראל ומן הגר הגד
בישראל אשר יתן מזרעו למלך
מות יומת עם הארץ ודמיהו
באביו ואני אתן את פני באיש
הוא והכרתי אתו מקרב עמו
כי מזרעו נתן למלך למענטמא
את מקדשי ולחלל את שם
קדשי ואם העלם יעלימו עם
הארץ את עניניהם מן האיש
הוא מותו מזרעו למלך לבלתי

לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל לא תעשו עול במשפט במדה לא תכירו פנים
לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל לא תעשו עול במשפט במדה לא תכירו פנים
לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל לא תעשו עול במשפט במדה לא תכירו פנים

ב וסימנהו
ג דג וסימנהו

ב וסימנהו
ג דג וסימנהו

ולא תהיה לבטלה למקום ולמכשול לא תקום ולא תהיה ואל תהיה להם לאיש מוכיה ולא תהיה כראשונה וכאחרונה ואל תקום
 ואל תהיה לבטלה למקום ולמכשול לא תקום ולא תהיה ואל תהיה להם לאיש מוכיה ולא תהיה כראשונה וכאחרונה ואל תקום
 ואל תהיה לבטלה למקום ולמכשול לא תקום ולא תהיה ואל תהיה להם לאיש מוכיה ולא תהיה כראשונה וכאחרונה ואל תקום

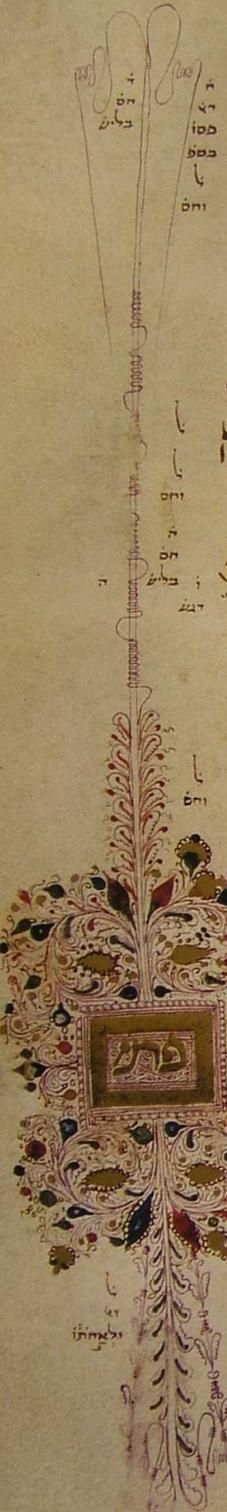
אתו ואתה הן ולא תהיה זמה פתונכם
 ואיש אשר יתן ידו שכתו בכתמה
 מות יומת ואתה הפרמה תהרנו
 ואשה אשר תקרב אל כל בחמה
 לרבעה אתה והרנת אתה אשה
 ואת הבהמה מות יומתו דמיהם
 בם ואיש אשר יקח את אחת
 בת אביו או בת אמו וראה את
 ערותה והיא תראה את ערותו
 חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם
 ערות אחתו גלה עונו ישא ואיש
 אשר ישכב את אשה רוחו ונלה
 את ערותה את מקרה הערה
 והוא גלה את מקור דמיה
 ונכרתו שניהם מקרב עמם
 וערות אחות אביו ואחות אביו
 לא תגלה כי את שארו הערה
 עונם ישא ואיש אשר ישכב
 את דדתו ערות דרו גלה חטאם
 ישא ערירים נתי ואיש אשר
 יקח את אשת אחיו ונדה הוא
 ערות אחיו ונלה ערירים יריו
 ושמרתם את כל חקתי ואת
 כל משפטי ועשיתם אתם ולא
 תקרא אתכם הארץ אשר אני
 מביא אתכם שמה לשבת בה

ו
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סה
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

ולא תלכו בחקת הנו אשר אני
 משלח מפניכם כי את כל אלה
 עשו ואקין בכם ואמר לכם אתם
 תירשו את ארצותם ואני אתננה
 לכם לרשת את הארץ וזבת
 חלב ודבש אני יהוה אלהיכם
 אשר הבר לתי אתכם מן העמים
 והבר לכם בין הבהמה הטהרה
 לטמאה ובין העוף הטמא
 לטהור ולא תשקצו את
 נפשותיכם בבהמה ובעוף ובכל
 אשר תרמש הארמה אשר
 הבר לתי לכם לטמא והייתם
 ליקרשים כיקרו שאני יהוה
 ואבר לאתכם מן העמים להיות
 לי ואיש או אשה כיהיה בהם
 אובאו ירענמות יומתו באבן
 ירצמו אתם דמיהם בכם

פת
 ויאמר יהוה אל משה אמר
 אל הכהנים בני אהרן ואמרת
 אלהם לנפש לא יטמא בעמיו
 כי אסל שארו הקרב ארץ
 לאמו ולאביו ולבנו ולסתו
 ולאחיו ולא אחתו הבתולת
 הקרובה אליו אשר לא היתה

את מקרה הערה והוא גלה כי את שארו הערה עונם ישא וחת אשר הערה לכות נמשו ואת פשיעם נמנה
 ואיש אשר ישכב את אשה דוח תורים כמו דוח צא תאמר לו נתננע שוממה כל היום דוח י בתו וא כנול וא כנול
 ואיש אשר ישכב את זכר ואשה אשר תקרב אל כל בחמה לרבעה אתה ואיש או אשה כיהיה בהם אוב

כתיב בסו עובד וקרו ויסבעתון לא יקרה לא שפכה נשכרה אמות עביו נטמה צאן אמיות היה עביו בעת ההיא ענה עביו עביו לא נטמה ינה תנותיה ולא יקה עור לשע עיס לאמר שטמה פני המרמרה שפכה אשורי עוריה תכלנה עשעו ידי אמר שלה יעל אל החרן די שדרך בישך

אלמנה ונורושה וחללה ונתן
אתאלה לא יקח כי אסבתו
מעמיו יקח אשה ולא יחלל
זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו
ורכב יהוה
אלמשה לאמר דבר אל אהרן
לאמר אישמדעך לדתם אשר
יהיה במוס לא יקרב להקריב
לחם אל הויו כל איש אשר
במוס לא יקרב איש זוז ז
עור או פסח או חרס או שרוע
או איש אשר יהיה כנן שבר
רנל או שבר יד או נקב או דק
או תכלל בעינו או נרנב או ילפת
או מרוח אשר בלא איש אשר
במוס מזרע אהרן הכהן לא
יש להקריב אתאשי יהוה
מוסבו את לחם אל הויו לא ינש
להקריב לחם אל הויו מקדשו
הקדשים ומוזן הקדשים אמר
אך אל הפרכת לא יבא ואל
המזבח לא ינש כי מוסבו ולא
יחלל את מקדשי כי אני יהוה
מקדשם וידבר משה אל
אהרן ולבעני ואלכל בני
ישראל

לא יטמא לא יטמא בעל
בעמיו להחלו לא יקחה קרחו
בראשם ופאת זקנם לא יגרו
ובבשרם לא ישרטו שרטת
קדשים יהיו לאלהים ולא
יחלו שם אלהים כי את
אשי יהוה לחם אלהים הם
מקריבם והיו קדש אשה ונה
וחללה לא יקחו אשה נרושה
מאשה לא יקחו כי קדשה
לא יהיו וקדשתו כי את לחם
אלהיך הוא מקריב קדשי יהוה
לדכדושאני יהוה מקדשכם
ובת אישכהן כי תחל לזנות
את אכיה היא מחללת באש
השרף והכהן
הגדול מאחיו אשר ינעק ער
ראשו שמן המשחה ומלא
את ידו לרבש את הנדרים
את ראשו לא יפרע ונדרו לא
יפרס ועל כל נפש חמה לא
יטא לביו ולא יטמא
ומן המקדש לא יצא ולא יחל
את מקדש אל הויו נור שמן
משחת אל הויו על זאנ יהוה
והוא אשה בבתולה יקח

ה כתיב בסו עובד וקרו ויסבעתון לא יקרה לא שפכה נשכרה אמות עביו נטמה צאן אמיות היה עביו בעת ההיא ענה עביו עביו לא נטמה ינה תנותיה ולא יקה עור לשע עיס לאמר שטמה פני המרמרה שפכה אשורי עוריה תכלנה עשעו ידי אמר שלה יעל אל החרן די שדרך בישך

ה כתיב בסו עובד וקרו ויסבעתון לא יקרה לא שפכה נשכרה אמות עביו נטמה צאן אמיות היה עביו בעת ההיא ענה עביו עביו לא נטמה ינה תנותיה ולא יקה עור לשע עיס לאמר שטמה פני המרמרה שפכה אשורי עוריה תכלנה עשעו ידי אמר שלה יעל אל החרן די שדרך בישך

ה כתיב בסו עובד וקרו ויסבעתון לא יקרה לא שפכה נשכרה אמות עביו נטמה צאן אמיות היה עביו בעת ההיא ענה עביו עביו לא נטמה ינה תנותיה ולא יקה עור לשע עיס לאמר שטמה פני המרמרה שפכה אשורי עוריה תכלנה עשעו ידי אמר שלה יעל אל החרן די שדרך בישך

אשר הם מקדשים ל' אב"ט והלויים מקדשים לכבד אהרן ז' ומקדשים ללויים *
ושבה אל בית אביה כנעננה ושובה לאתענה וזנתה בערבה היא באה וכבדה היא שבה אל בית *

כב

וידבר יהוה אל משה לאמר:
דבר אל אהרן ואל בניו ויעזרו
מקדשי בני ישראל ולא יחללו
את שם קדשי אשר הם מקדשים
לי אני יהוה אמר אלהם ד' ז'
לדעתכם לא יאשר יקרב
מכל זרעכם אל הקדשים *
אשר יקרישז בני ישראל
ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה
הנפש ההוא מפני אני יהוה
איש איש שמר עהרן והוא
יעזר או זכבד קדשים לא יאכל
עד אשר יטהרו והגנע בבשר
טמא נפש או איש אשר תצא
מפני שכבת זרע או איש אשר
יצעבל שרץ אשר יטמא לו
או כאדם אשר יטמא לו לכל
טמאתו ונפש אשר תגע * בו
וטמאתה עד בערבולא יאכלמן
הקדשים כמאסרתין בשרו
במים זכא השמש וטהקו אחר
יאלמן הקדשים בני לדחמן
הוא נבלה וטהרה לא יאכל
לטמאתה וטהרה ושמך
את משמרתה לא יאשר עליו
חטא ומה טובי יחללו אני

ל
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
ל

יהוה מקדשים וכל זר לא יאכל
קרשתו שבכמן ושכד ל'
אבל קרש זכה וקר יקנה נפש
קמן כספו הוא יאכל בנו וליד
ביתו הם יאפרו בלחמו ונת
כהן כי תהיה לאיש זר *
בתרומת הקדשים לא תאכל
ובתכהן כי תהיה אלמנה ונרושה
וזריעאין להן שנה אל בית אביהן
כנעננה מהל חס אביה תאכל
וכל זר לא יאכל בו ואיש כי
יאכל קרש בשנתו ויסרה
חמשתו עליו ונתן לכהן את
הקדש ולא יחללו את קדשי
בני ישראל את אשר ירמו *
ליהוה והשאו אותם יעון *
אשמה באכלם את קדשיהם
כי אני יהוה מקדשים

וידבר יהוה אל משה לאמר:
דבר אל אהרן ואל בניו ואל
כל בני ישראל אמר אלהם
איש איש שמרת ישראל ומן
הערבי ישראל אשר יקריש
קרבתו לכל נדריהם ולכל
נדבותם אשר יקריבו ליהוה

ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
ל

תאכל * וסימנהון כול עין הגן אבל תאכל הוא בתרומת הקדשים כי תהיה אלמנה והבשר תאכל כי תצור אל עני עני עין כאפיו
וחבריה ויען השליש וחבריה כי בעבה כאשר שעה ברעש תאכל האנך דם * עד אכדון תאכל * צופיה הליכות בתה יבא אליהו יגיע כפר כן תאכל *
וכן * ג ד רא פסו ו' טו פסו * וסימנהון וכהן כי יקנה נפש קמן כספיו נאך בועם אפס מלך וכהן * נדבותם * כל בתורה *

וידבר ויסמנתו כל שון חרונם נדרא דאמילתא שלם יכרא וילא אתקבל ופירוש כל נדר וכל שביתא אמר ונדר אלמנה ונישוא ונדרו נדר ליל ושלכו כו נדר נדר עבד ונדר לא ירעה י פשחחם ב בתל ליל וסיל כי פשחחם בהם והיתה להית להם פשחחם

לעלה לרצונכם תמים זכר פנקר
בבשבים ובעוים כל אשר בו
מיס לא תקריבו בלא לרצון
יהיה לכם ואיש בניקר ובזב
שלמים ליהוה לפלא נדר או
לנרבה פנקר או ביצאן תמים
יהיה לרצון כל מוס לא יהיה בו
עורת או שבור או חרוץ יהו
יבלת או נרב או ילפת לא תקוים
אלה ליהוה ואשה לא תרתנו
מהם על המזבח ליהוה וישור
ושה שרו עוקלוט נרבו
תעשה אתו ולנדר לא ירעה
ומיעור וכתות ונתוק וכתות לא
תקריבו ליהוה ובארצכם לא
תעשו ומד בנדר לא תקריבו
את לחם אלהיכם מכל אלה
כי מי שחטם בהם מוסכם לא
ירצו לכם

וידבר יהוה אל משה לאמר
ישור או כשב או עזב ליהוה
שבעת ימים תחת אמו ומיזם
השמיני והלאה ירעה לקרבן
אשה ליהוה וישור או ששה אתו
ואתבנו לא תשחטו ביום אחד
וכיתובו וכתובה ליהוה

לרצונכם תזבחו ביום ההוא ז
ואכל לא תזבחו ממנו עד בקר
אני יהוה ושמרתם מצותי
ועשיתם אתם אני יהוה ולא
תחללו את שם קדשי ונקדשת
בתור בני ישראל אני יהוה
מקדשכם הפועל אתכם ז
מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים אני יהוה
וידבר יהוה אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם סמועני יהוה אשר תקרא
אתם מקרא קדש אלה הם
מועדי ששת ימים תעשה
מלאכה וביום השביעי שבת
שבתון מקרא קדש של מלאכה
לא תעשו שבת הוא ליהוה פנול
משבתתכם אלה מועדי יהוה
מקרא קדש אשר תקרא אותם
במועדים בחדש הראשון ז
בארבעה עשר לחדש בין ז
הערבים פסח ליהוה ובחמשה
עשר יום לחדש הזה חנה מצות
ליהוה שבעת ימים מצות
תאכלו ביום הראשון מקרא
קדש יהיה לכם כל מלאכת

וידבר ויסמנתו וישור ואל לשלבים וישור ושה שוקע וקלוט וישור או ששה אתו ואת בנו עולה על שני הנשיאים ושה
בחדש זרע פסו וסימנתו בחדש השלישי לצאת בני ישראל בחדש הראשון בארבעה עשר דמות נהנים בחדש השני
דפסח קטן בחדש הרביעי דיימיהו בחדש השני כשנשתים לדרוש העובות דרכ הימים בחדש הראשון הוא חדש עמן דכנלה

עב

קצרה הביא

וסימנהו ודגש בליל וסימנהו

וקצרתם את קצרה והבאתם את יצבור ראשית קצורכם בכוש קצרה תשכרנה נשים במות מאירת אורה ויביאו לו את הבונה אשר בידם ממושבתיכם תביאו לחם תעפה ויביאו לו כד אהינו הטובה עלינו איש שגל

עברה לא תעשו והקרבתם אישה ליהוה שבעתמים ביום השביעי מקרא קדש כלמלאמת עברה לא תעשו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת להם כיתבאו אלה הארץ אשר אננתן לכם וקצרתם את קצורה והבאתם את יצבור ראשית קצורכם אלה הבקין והעף את העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יעפנו הברקין ועשיתם ביום הנפכם את העמר בכשתמים בן שנתו לעלה ליהוה ומנחתו שני עשרנים סלת כלולה בשמן אישה ליהוה ריחניחח ועסכו רביעת ההין ולחם סוקליו ונומל לא תאכלו ער עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדדתכם בכל משבתכם וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את יצבור התנופה שבע שבתות תמימת תהינה עד ממחרת השבת השביעת

תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה רשה ליהוה ממשבתנו תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים סלת תהינה חמין תאפנה בכורים ליהוה והקרבתם על הלחם שבעת ככשים תמימים בע שנה ופרבן בקרא אחר ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אישה ריחניחח ליהוה ועשיתם שיער עזים אחר לחטאת ושני ככשים בע שנה לזבח שלמים והניף הכהן אתם על לחם הככרים תנופה לפני יהוה על שני ככשים קדש יהיו ליהוה לכהן וקראתם בניצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עברה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתים לדדתכם ובקצורכם את קצור ארצכם לא תכלה פאת שדה בקצורן ולקט קצורן לא תלקט לעני עולה תעזב אתם אע יהוה אלהיכם וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר בחרש השביעי באחר לחדש

וכתוב
1 מות
2 שנים
3 בליל
4 בליל
5 בליל
6 בליל
7 בליל
8 בליל
9 בליל
10 בליל
11 בליל
12 בליל
13 בליל
14 בליל
15 בליל
16 בליל
17 בליל
18 בליל
19 בליל
20 בליל
21 בליל
22 בליל
23 בליל
24 בליל
25 בליל
26 בליל
27 בליל
28 בליל
29 בליל
30 בליל
31 בליל
32 בליל
33 בליל
34 בליל
35 בליל
36 בליל
37 בליל
38 בליל
39 בליל
40 בליל
41 בליל
42 בליל
43 בליל
44 בליל
45 בליל
46 בליל
47 בליל
48 בליל
49 בליל
50 בליל

דסני
ללמד
מל
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50

עיס מאתם וזה הדבר והקרבתם על הלחם חמית בקר ויביאו פרים שבעת כל הבא ימלא ידו בכרים ואילים וקראתם בעצם היום הזה וקראתם דרור באין לכל יושביה וקראתם בשם אלהיכם ואע אקרא בשם יי בכל מושבתים הקרותה בכל יצורתי על ליקם תועבותיכם כי למבראשנה ונבוכדקד שוקם הרהיבוננו

ואילים
וקראתם
ח בליל
1 וסימנהו
2 וסימנהו
3 וסימנהו

ידעו דרתובס ויאמר ידעם ל אשתו ויערי פסל כים מסורה שמי ש כים ידעו אתו זאמטמא
אדם נסתתום באזמי הפקדה למען ידעו דוד אחרון האמרו צדיק לא ידעו ולא יראו ואתה תשכע כל תפלה כל תענה תרוהון דרבני הופים . *

בשנה חקת עולם לדרתכם
בחר ששביעית חנו אתו ז
בסבת תשכין שבעת ימים
כל האורח ביישראל ישבו ב
בסבת למען ידעו דרתכם כי
בסבות הושבת את בני ישראל
בהוציא אותם מארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם וירבר משה
את מערי יהוה אל בני ישראל

וירבר יהוה אל משה לאמר
צו את בני ישראל ויקחו אל
שמן זית זך כתיב למאור
להעלות נרות תמיד מרחהו ז
לפרכת העדות באהל מועד
יערד אתו אהרן מערב עור
בקר לפני יהוה תמיד חקת
עולם לדרתכם על המנורה
הטהרה יערך את הנרות לפני
יהוה תמיד
ולקחת סלת זואפית אתה
שתים עשרה חלות שני עיני
עשרנים יהיה החלה האחת
וישמת אותם שתים מערכות
שש המערכות על השלחן
הטהור לפני יהוה ונתת על

המערכת לבנה הזכה והיתרה
ללחם לאופרה אשה ליהודה
ביום השבת ביום השבת יעורנו
לפני יהוה תמיד מאת בני י
ישראל ברית עולם והיתה
לאהרן ולבניו ואכלה ובמקום
קדש כי קדש קדש שים האלו
מאשי יהוה חק עולם

ויצא בני אשרה
ישראלית והוא בני איש מצרי
בתוך בני ישראל ויצו במחנה
בן הישבעאלת ואישה ישראל
ויקנבן מאשה ישראלית
אתה שמוחל לו ונאו ארנו
אל משה וישפאנו שלמית
בת דברי למטה רן וינחהו
במשמר לפר שלחם על פי
יהוה

וירבר יהוה אל משה לאמר
הוצא אתה מקלל אל מחוץ
למחנה וסמכו כל השמעים
את דתם על בא שונתמי
אתו כל העדה ואל בני ישראל
תרבר לאמר איש איש מקל
אלהו ונשא חטאו ונקב שם
יהוה סות ומת רגום ירמו בו

1
4
ד'ג
1
4
1
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

ויתקב כל ארץ נעירים והיתה ללחם לאופרה לא ריב ללחם ולא צמא למים נודדהו אלחם איה ויערי
ואכלהו במקום קדש כי קדש ויריעתם לריק וריעם ואמלו איבופם ואכלו ויבלוהו ואת ניהו השמני
ויקב כן האשה הישראלית וקלל הפלשתו ויקלל שמיע ויקלל את זמרי וז תענה לו ויקלל . *

והארץ וסבינהו וסבינהו וסבינהו והארץ היתה רחוקה ובהו והארץ לא תמכר לצמיתו והארץ תעוב מהם ותרין את שבתתיה והארץ אשר אתם עבדים שמה והארץ חנפה תחת יושביה והארץ הנבלה והארץ הנשמה תעבר והארץ תענה את הדגן והארץ אשר חכה ו

וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מעד עמיתך אל תונאי ש את אחיו כמספר שנים אחר הזבל תקנה מאת עמיתך במספר שנתכונת ממכרך לפירב השנים תרבה מקנתו ולפלי מעט השנים תמיעט מקנתו כי מספר תכונת הוא ממכר לך ולא תונא איש את עמיתו ויראת מאלהך כי אני יהוה אלהיכם ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבעו וישבתם לבטח עליה וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו וצוית את פרדתי לכס בשנה הששית ועשית את התבואה לשלש השנים וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה יושן עדה השנה התשיעית ערבו את תבואתה האכלו יושן והארץ לא תמכר לצמתת כי ליה הארץ בעתים ותושיבים אתם עמרי ובכל ארץ אהותבס נאלה

תתנו לארץ כי ימור אחיד ומכר מאחותו ובא גאלו הקרב אליו ונאל את ממנו אחיו ואיש כי לא יהיה לו נאל והשנה ידו מיצא כרי נאלתו וחשב את שני ממכרו והשיב את העדה לאיש אשר ממכרו וישב לא אחותו ואם לא מיצאה ידור השכילו והיה ממכרו ביד הקנה אתו ער שנת היובל ויצא ביבל וישב לאחותו ואיש כי ממכר בית מושבי עיר חומה והיתה נאלתו עדרתם שנת ממכרו ימים תהיה נאלתו ואם לא נאל יבמל אתו שנה תמנוה זקם הבית אשר פי ער אשר לא חמה לצמיתת לקנה אתו לזותו לא יצא ביבל ובתי החצרים אשר אין להם חמה סכית על שדה הארץ יחשב נאלתו תהיה לו וביבל יצא וערי הלויס בתי ערי אחותם נאלת עולם תהיה ללויס ואשר נאל מן הלויס ויצא ממכר בית ועיר אחותו ביבל כית ערי הלויס

והארץ וסבינהו וסבינהו וסבינהו והארץ היתה רחוקה ובהו והארץ לא תמכר לצמיתו והארץ תעוב מהם ותרין את שבתתיה והארץ אשר אתם עבדים שמה והארץ חנפה תחת יושביה והארץ הנבלה והארץ הנשמה תעבר והארץ תענה את הדגן והארץ אשר חכה ו

והארץ וסבינהו וסבינהו וסבינהו והארץ היתה רחוקה ובהו והארץ לא תמכר לצמיתו והארץ תעוב מהם ותרין את שבתתיה והארץ אשר אתם עבדים שמה והארץ חנפה תחת יושביה והארץ הנבלה והארץ הנשמה תעבר והארץ תענה את הדגן והארץ אשר חכה ו

ובכל ארץ מערים היה לחם תשחת הארץ ובכל ארץ אחותכם ובכל ארץ ממשלתי וחבריה דל חומים וסבינהו וסבינהו וסבינהו ועד תם שנת ממכרו עד תם פגריכם במכר יעד תם כל הדור אנשי המלחמה יעד תם כל הדור תעשה והמים להם חמה מימים כתר יוקם הבית אשר בעבר אשר לו חמה ובתי החצרים אשר אין להם חמה וסבינהו וסבינהו וסבינהו

בהר סיני

ושדרה נגרש עיניהם ושרי תרופות כי שם נגעל כשכור ב וסי' כשכור כטישבי עיר ורציה
וסוכנתון ונסוכנתון ונסוכנתון אשר הולדו דסוך יחזקאל והתנחלתם ב וסי' והתנחלתם אתם את הארץ
וסוכנתון וסוכנתון וסוכנתון וסוכנתון וסוכנתון וסוכנתון וסוכנתון וסוכנתון וסוכנתון וסוכנתון

ואמה ונס מכנ התו שביס הגרין
עמכם מהם תקנו וממי שפחתם
אשר עמכם אשר הולדו
בארצכם והיו לכם לאחוז
והתנחלתם אתם לבניכם
אחריכם לרשת אחזה לעלם
בהם תעבדו ובאחים בני
ישראל איש באחיו לאמרה
בוכפרך
תשיגידו ותושב עמך ומך
אחיד עמו ונמכר לך תושב
עמך או לעקר משפחת גר
אחר נמכר נא להתיה לו
אחר מאחיו יאלנו איהו א
בגדו יאלנו או מי שאר משח
ממשפחתו יאלנו אנה שניה
יה וננאל וחשב עסקנו
משנת המכרו לו עד שנת הים
והיה כסף ממכרו במספר ש
שנים כימי שכיר יהיה עמו אם
עוד רבות בשנים לפיהן ישיב
נאלתו מכסף מקנתו ואם
מיעט נשאר בשנים עד שנת
היכל וחשב לו כפי שמו ישיב
את נאלתו כשכר שנה בשנה
יהיה עמו לאירדנו בכפרך

הוא אחותם בתוך בני ישראל
וישרה מגר שעריהם לא ימכר
כיאחות עולם הוא להם
וכי עמך אחיד
וכמה ידו עמך והחזיקת פניו
ותושבו וחי עמך אל תקרה
מאתו נשך ותרבית ויראת
מאלהך וחי אחיד עמך את
בספך לא תתן לו במשך ובמונת
לא תתן אכלך אע יהודה
אלהים אשר הו' צאת אתם
מארץ מצרים לתת לכם את
ארץ כנען להיות לכם לאלהים
וכי עמך אחיד
עמו ונמכר לך לא תעבד בו
עבד עבדו כשכיר כשכר
יהיה עמך עד שנת היכל יעני
עמך ויצא מעמך הוא ובניו
עמו ושב אל משפחתו ואל
אחות אבתו ישוב כי עבד
חס אשר הו' צאת אתם מארץ
מצרים לא ימכרו ממכרת עבד
לא תרדה בכפרך ויראת
מאלהך ועבדך ואמתך
אשר יהולך מאת הנוס אשר
סבבתם מהסתקט עבד

והתנחלתם אתם את הארץ
וכי עמך אחיד
וכמה ידו עמך והחזיקת פניו
ותושבו וחי עמך אל תקרה
מאתו נשך ותרבית ויראת
מאלהך וחי אחיד עמך את
בספך לא תתן לו במשך ובמונת
לא תתן אכלך אע יהודה
אלהים אשר הו' צאת אתם
מארץ מצרים לתת לכם את
ארץ כנען להיות לכם לאלהים
וכי עמך אחיד
עמו ונמכר לך לא תעבד בו
עבד עבדו כשכיר כשכר
יהיה עמך עד שנת היכל יעני
עמך ויצא מעמך הוא ובניו
עמו ושב אל משפחתו ואל
אחות אבתו ישוב כי עבד
חס אשר הו' צאת אתם מארץ
מצרים לא ימכרו ממכרת עבד
לא תרדה בכפרך ויראת
מאלהך ועבדך ואמתך
אשר יהולך מאת הנוס אשר
סבבתם מהסתקט עבד

ואם מיעט נשאר בשנים ונשאר כמי מעט ואם מיעט לך ויחלו מעט כמי שאכל ואין
וכי עמך אחיד וסוכנתון וכי עמך אחיד וסוכנתון וכי עמך אחיד וסוכנתון וכי עמך אחיד וסוכנתון
וכי עמך אחיד וסוכנתון וכי עמך אחיד וסוכנתון וכי עמך אחיד וסוכנתון וכי עמך אחיד וסוכנתון
וכי עמך אחיד וסוכנתון וכי עמך אחיד וסוכנתון וכי עמך אחיד וסוכנתון וכי עמך אחיד וסוכנתון
וכי עמך אחיד וסוכנתון וכי עמך אחיד וסוכנתון וכי עמך אחיד וסוכנתון וכי עמך אחיד וסוכנתון

אתם ט כל כספ וסימנהו ותצא אש מלפני יי את הצפר הזיה יקה אתה יהנושא אותם רוב ובים השמייע תקוולה דוכה הושבתו ושמת אותם שטים מעצבות כלי כע ישראל עבדים יבדו הם

ט
טו
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סה
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

לפענכם לחרב: ופנת אליכם
והפרית אתכם והרבית אתכם
והקימת אתבריית אתכם:
ואכלתם ישן נושן וישן מפני
חרשותו צאו ונתתי משכני
בתוככם ולא תנעל נפשי אתכם:
והתהלכת בתוככם והיירני
לכם לאלהים ואתם תרוני
לי לעם: אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים מהיהת להם עבדים
ואשר למטת עלכם ואולך

פרע

אתכם קוממיות
ואם לא תשמעו לי ולא תעשו
את כל המצות האלה: ואם
בחקתי תמאסו ואם אתם שפני
תנעל נפשכם לבלתי עשות
את כל מצותי להפרכם את
בריתי: אף אני אעשה זאת
לכם והפקדתי על יכם בהלה
את השחפת ואת הקדחת
מכלות עינים ומורבת נפש:
וזרעתם לריק וזרעכם ואכלו
איביכם ונתתי פענכם ונפתם
לפני איביכם ודרו בכס שנאינט
ונסתם ואין דרה אתכם: ואם

לעניד: ואם לא ינאל באלה
ויצא בשנתהיבל הוא ובניו
עמו: כלי בני ישראל עבדים
עבדיהם אשר הוצאתי אתם
מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם:
לא תעשו לכם אילים ופסל
ומצבה לא תקימולכם ואכן
מישבת לא אתתנו בארצכם
להשתחות עליה: כי אני יהוה
אלהיכם: את שבתתי תשמחו
ומקדשי תיראו: אני יהוה:

אם בחקתי תלכו ואת מצותי
תשמחו ויעשיתם אתם ונתתני
נשמייכם בעתם ונתתני הארץ
יבולה ויעין השדה יתן פרו
והישין לכם ריש את בציר
ובציר וישין את זרעו ואתם
לחמכם לשוב וישבתם לנטוח
בארצכם ונתתני שלום בארץ
ושכבתם ואין מחריר ויה שבת
תיה רעה מן הארץ וחרבלא
תעבר בארצכם: ודרפתס את
איביכם ונפלו לפענכם לחרב:
ודרפו מבס חמשה מאה ומאה
מבס רבבה ידרפו ונפלו איביכם

לא יקרה קרה בראשים
את הילאל רבבה רבכה
ולא תעשו סמ התועבת האלה
פסו לא לא לא
רבכה
ולא תעשו
וסימנהו
וסימנהו
וסימנהו

לא תעשו לכם אילים לא אל עיני סרבים לא רני יע לשונו
יודפו ושנים ינסו רבכה רבכה כעצמח השדה יא רבכה מימין
ואם לא תשמעו לי ולא תעשו וכתשנו ולא תעשו את כל המצות האלה

והריס כמנה וקרי כמנו וסימניו בלשון תרגום אמריש בעצרא דיפתי יהושע ויקט בארחה * ופירוש והריס כמנו בקמיעו ואם כהמה אשר קריב כמנה אל תסור כמנו ימין ושאל אין לו כמנו כן אכת ויצא אחד אל השרה ללקם אבות וילך כל דרך אסא אביו *

ואסנאל ינאל אתה שרה ז
המקריש אתו ויסף חמישית
בסף ערכך עליו ווקסלו ואס
לא ינאל אתה שרה ואסמנו
אתה שרה לאיש אחר ל
נאל יעוד והיה שרה בצאתו
ביכל קריש ליהוה בשרה החדס
לכחוקתיה אחותו ואס את
שרה מקנתו אשר לא משדה
אחותו יקריש ליהוה וחשב
לו הכהן את מכסת הערכך
עד שנת היכל ונתן את הערכך
ביום ההוא קריש ליהוה בשנת
היכל ישובה שרה לאיש
קנה ומאתו לאשר לו אחות
הארץ וכל ערכך יהיה בשקל
הקריש יעשרים נרה יהוה
השקל אך כבור אשר יבד
ליהוה בכמה לא יקריש איש
אתו אכשור אסישה ליהוה
הוא ואס בכמה הטמאה
ופרה בערכך ויסף חמישית
עליו ואס לא ינאל ונמכר
בערכך אך כל חרס אשר
חרס איש ליהוה מכל אשר
לומאדם ובהמה ומישרה

יקריב ממנה קרבן ליהוה כל
אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קריש
לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב
ברע אור עבטוב ואס המרעמו
בהמה בכמה והיה הוא ותמותו
יהיה קריש ואס כל בהמה ט
טמאה אשר לא יקריב ממנה
קרבן ליהוה והעמיר אתה בהמה
לפע הכהן והעריך הכהן אתה
בין טוב ובין רע בערכך הכהן
יהיה ואסנאל ינאל ויסת
חמישתו על ערכך ואיש כי
יקרש את ביתו קרש ליהוה
והעריכו הכהן בין טוב ובין רע
באשר יעריך אתו הכהן וקום
ואס המקריש ינאל את ביתו
ויסף חמישית בסף ערכך עליו
והיה לו ואס משדה אחותו
יקריש איש ליהוה והיה ערכך
לפיו רענור עחמר שיערים ז
בחמישים שקל בסף אס
משנת היכל יקריש שרה
בערכך וקום ואס אחר היכל
יקריש שרה וחשבלו הכהן
את חכס על פי השנים הנותות
עד שנת היכל ונערע מערכך

ד
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת

ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נא
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ז
זא
זב
זג
זד
זה
זו
זז
זח
זט
ח
חא
חב
חג
חד
חו
חז
חח
חט
ט
טא
טב
טג
טד
טה
טו
טז
טז
טח
טט
י
יא
יב
יג
יד
יה
יו
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נא
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ז
זא
זב
זג
זד
זה
זו
זז
זח
זט
ח
חא
חב
חג
חד
חו
חז
חח
חט
ט
טא
טב
טג
טד
טה
טו
טז
טז
טח
טט
י
יא
יב
יג
יד
יה
יו
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נא
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט

דע הדע ט פת וסימניו ויען ין ובתואל ובראיון דע לא יחליפנו יהיה העם כמכתאנעם כירע וכו' וברא יע דע דוע ולא חית
דע על דע כפיס יאח דאכרי ישיב הרע לשררה * וכי אכירה ועשה ויען ולשון דכו פת כלו קמ וסימניו ומכע כשהרע ועתה טוב
ולא תעשה דין הובעם לו כדברבים ויהע כשה דותתם כשה אשר חוטא עשה רע פאת ומטוב כשענה את אשר יען לא חיה * * * * *